ANUL XXIII
Nr. 7 (5441)
VINERI
17 NOIEMBRIE 1967
4 pagini 30 bani

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Politehnica-București s-a calificat în turul următor al „C.C.E."

Clubul sportiv Ghazi Egitim Spor din Ankara a anunțat federația noastră de specialitate că, din motive tehnice, echipa sa feminină nu poate face deplasarea pentru a susține meciul retur cu Politehnica București, din cadrul „C.C.E." la baschet feminin. Ca urmare, CAMPIOANA ȚĂRII NOASTRE, învingătoare la Ankara cu 66—35, S-A CALIFICAT PENTRU ETAPA SUPERIOARĂ A COMPETIȚIEI

De la trimișii noștri speciali,
C. FIRĂNESCU și I. OCHSENFELD

BUCUREȘTI — BERLIN FĂRĂ ESCALĂ

● ECHIPA NOASTRĂ S-A ANTRENAT IERI DUPĂ-AMIAZĂ ● MODIFICAREA OREI DE ÎNCEPERE A JOCULUI ● KAROLY SOOS NU ȘI-A DEFINITIVAT FORMAȚIA

BERLIN 16 (**prin telefon**) Plecați din București în cursul dimineții, fotbaliștii noștri au ajuns mai repede decît se așteptau la Berlin, în mod paradoxal, din cauza vremii... nefavorabile. O perdea de ceață existentă la Praga a împiedicat escala obișnuită a avionului cu care călătoreau și jucătorii români, astfel că voiajul aerian a continuat neîntrerupt pînă în capitala R.D. Germane. Aici ne-a întîmpinat, în lipsa oficialilor care nu bănuiau această întîmplare, un plafon de nori, puțină ceață și temperatură destul de scăzută. După puțină așteptare, și-au făcut apariția și reprezentanții federației de fotbal a gazdelor. A urmat călătoria spre oraș și instalarea delegației noastre la hotelul din parcul sportiv Dynamo. După-amiază, lotul nostru a făcut un ușor antrenament, dar nu pe stadionul „Walter Ulbricht", care va găzdui partida de sîmbătă și unde echipa germană se pregătise cu o zi în urmă, ci pe un teren alăturat.

MOCANU

Între timp, cu ajutorul colegilor germani, noi ne-am pus la punct documentarea asupra pregătirilor echipei gazdă. Ca și lotul nostru, reprezentativa R.D. Germane a susținut miercuri după-amiază ultimul joc de verificare. Rolul de sparing-partener a revenit formației „Motor Ludwigsfelde", care activează în campionatul regional. Fără a se întrebuința prea mult (acesta a fost și scopul antrenorului Karoly Soos) selecționabilii au învins cu 10—0 (4—0) prin punctele înscrise de Pankau (4), Backhaus (3), Kreische (2) și Höge. In acest meci de verificare au fost rulați toți jucătorii din lot pentru a se găsi cea mai bună formulă de echipă, dar antrenorul Soos nu s-a decis nici pînă acum asupra ei. In mod surprinzător, cu toate că Bakhaus și Kreische au dovedit eficacitate în acest joc de verificare, Karoly Soos a declarat că nu-i va utiliza totuși în partida de sîmbătă, deoarece ei nu se încadrează suficient în ansamblul echipei. Poate că se va răzgîndi pînă mîine (n.r. astăzi), cînd a anunțat că se va fixa definitiv asupra formației. Pînă atunci, ziariștii berlinezi dau, totuși, ca certă prezența jucătorilor Pankau (despre care se spune că este un excelent dirijor la mijlocul terenului), Irmscher, precum și a înaintașilor Frenzel și Erler. Există încă incertitudini asupra lui Nöldner și Vogel, ambii ușor accidentați. Se presupune că locul lui Nöldner va fi luat de tînărul Rok, iar cel al lui Vogel de Löwe.

De miercuri seara, întregul lot se află cantonat în localitatea Kiembaum, situată la 40 km de Berlin.

In ceea ce privește ora de începere a partidei de sîmbătă, ca a suferit o modificare. Din cauză că aici, la Berlin, în ultimele zile înserarea s-a produs destul de devreme (situație la care a contribuit ceața și perdeaua groasă de nori) meciul va începe la orele 13,30 (14,30 ora României).

Întîlnirea va fi condusă de o brigadă de arbitri cehoslovaci.

Prima surpriză în „Cupa orașelor" la handbal

ECHIPA DE TINERET A CAPITALEI A TERMINAT LA EGALITATE CU SELECȚIONATA IUGOSLAVIEI!

● Mîine echipa noastră întîlnește selecționata U. R. S. S.

La fel de dinamice și interesante ca în prima zi, jocurile disputate ieri, în sala Floreasca, în a doua etapă a „Cupei orașelor" au oferit, în plus, cîteva momente pasionante ocazionate de comportarea excelentă — în unele perioade — a handbaliștilor sovietici în jocul cu Budapesta, ca și a componenților echipei noastre de tineret în partida cu selecționata Iugoslaviei. Tinerii jucători romîni au zburdat în prima repriză, culegînd ropote de aplauze pentru rapiditatea combinațiilor lor, pentru originalitatea și frumusețea procedeelor tehnice.

SELECȚIONATA SOVIETICĂ A JUCAT DOAR O REPRIZĂ...

...și totuși a cîștigat întîlnirea cu echipa Budapestei: 24—19 (15—8). In primele 30 de minute remarcabila forță de șut a handbaliștilor sovietici a făcut ca echipa lor să se distanțeze cu ușurință, înscriind gol după gol. Reușitele combinații dintre Țertvadze, Juravliov și Klimov, concepute la linia de 9 m, au dus la crearea unor culoare libere, prin care cei trei trăgeau cu sete. Iar dacă asemenea combinații erau stopate, încrucișările pivoților și participarea activă a extremelor constituiau alte arme tactice cu ajutorul cărora echipa sovietică depășea apărarea budapestană.

In repriza secundă lucrurile nu s-au mai petrecut însă la fel. Lipsa unor jucători de rezervă cu o valoare apropiată de cea a titularilor a făcut ca în evoluția echipei U.R.S.S. să se producă o scădere a potențialului tactic și fizic. De acest lucru au profitat jucătorii unguri care au redus din handicap (min. 45: 19—16 pentru U.R.S.S.).

Astăzi este zi de pauză. Competiția continuă mîine, de la ora 17, cu jocurile: Iugoslavia — Budapesta; București tineret — Varșovia; București — U.R.S.S.

Dar ei nu au avut forța necesară să realizeze egalarea, deoarece în atac nu au contat decît pe Fenyö și Vass.

Au marcat: Klimov (6), Juravliov (5), Solomko (4), Zelenov (4), Saiuk (3), Țertvadze (2) *pentru U.R.S.S* și Vass (6), Fenyö (5), Marosi (3), Kovacs (2), Simo, Kallo, Klein *pentru Budapesta. A condus* V. Pelenghian *(România).*

TINERII HANDBALIȘTI ROMÂNI AU ȚINUT ÎN ȘAH IUGOSLAVIA
18—18 (9—6)!

Excepțională a fost demonstrația tehnică a tinerilor handbaliști romîni. Net dezavantajați din punct de vedere fizic față de adversarii lor, componenții echipei de tineret a Bucureștiului au intuit că nu pot avea șanse de a obține un rezultat bun decît jucînd cît mai rapid, cu driblinguri scurte, cu folosirea permanentă a pivoților și a extremelor. Numai în acest fel ei puteau depăși apărarea avansată (3+3) a echipei iugoslave. In prima repriză ei au dominat net redutabila selecționată adversă, realizînd serii întregi de faze extrem de spectaculoase. După pauză, meciul s-a mai echilibrat și datorită faptului că resursele fizice ale jucătorilor români se stingeau văzînd cu ochii. Intr-un final dramatic (în ultimele 20 de minute scorul a fost mai mult egal!), echipa de tineret a orașului București a smuls o neașteptată „remiză", înscriindu-și astfel în palmares un prețios rezultat. Demn de notat că, handbaliștii iugoslavi au preluat conducerea cu 18—17 cu 30 de secunde înainte de fluierul final, iar echipa de tineret a obținut egalarea în ultima secundă!

Au înscris: Pesici (4), Tomasicic (4), Lavrnici (2), Faifrici (2), Koprivica (2), Popovici (2), Uremovici, Pokrajac *pentru Iugoslavia,* Moldovan (5), Gațu (4), Paraschiv (3), Kicsidt (2), Rotaru (2), Marin, Savu *pentru București tineret. A arbitrat* Franz Lutz *(R.F.G.).*

MIRCEA COSTACHE II

VICTORIE CLARĂ A ECHIPEI NOASTRE ÎN MECIUL CU VARȘOVIA

Într-adevăr, scorul final al jocului dintre prima selecționată a Capitalei și reprezentativa Varșoviei: 27—18 (14—11) indică o victorie clară. Dar nu este mai puțin adevărat că handbaliștii români n-au strălucit în această partidă, sarcina lor fiind mult ușurată de fragilitatea sistemului defensiv al jucătorilor polonezi. În plus, forța de șut a lui Gruia sau a lui Licu a fost determinantă în conturarea scorului final.

Referitor la evoluția selecționatei noastre trebuie să spunem că în apărare, unde s-a încercat un joc mai avansat, s-au manifestat cîteva lacune, cauzate de lipsa de mobilitate a jucătorilor. Așa se explică faptul că în prima repriză scorul a fost mai strîns (min. 26: 10—10!).

Au înscris: Gruia (7), Licu (6), Oțelea (5), Costache II (3), Guneș (3), Speck, Pop, Iacob, pentru București, Pniocinski (3), Sabada (3), Lech (3), Pieczorek (2), Wlazlo (2), Krygier (2), Nowakowski, Czoska, pentru Varșovia. A arbitrat H. Henschel (R.D.G.).

Călin ANTONESCU
Adrian VASILIU

Moment clasic din excelenta partidă dintre București tineret și Iugoslavia. Dribling scurt și Titus Moldovan l-a depășit pe Pokrajac, după care aruncă din plonjon la poartă. Va fi gol, așa cum au fost multe în prima repriză și, din păcate, mai puține în partea ultimă a disputei.

Foto: V. BAGEAC

Citiți în corpul ziarului:

PRINCIPIILE FOTBALULUI MODERN ȘI SPECIFICUL JUCĂTORILOR NOȘTRI (Pag. a 3-a)

●

HANDBALIȘTII JUNIORI, ÎNVINGĂTORI ÎN R.D.G. (Pag. a 3-a)

●

ACTUALUL CAMPIONAT EUROPEAN DE FOTBAL, ETAPA PRELIMINARĂ LA C. M. (Pag. a 4-a)

●

TURNEUL INTERZONAL DE ȘAH DE LA SOUSSA S-A ÎNCHEIAT (Pag. a 4-a)

SĂ FI AVUT MACEDONSKI MAI MULT CURAJ?

Duminică dimineața am fost la ciclocros. I-am admirat pe băieții aceștia curajoși. Cu o îndemînare de acrobați, parcurgeau la milimetru „pîrtiile suspendate", alunecau felin pe toboganul noroios al colinelor, se băteau cu desperare pentru fiecare metru. Și la sfîrșitul curselor mai aveau totuși resurse! Nu cred că miracolul acestui surplus de forțe s-ar afla în vreo fiolă oarecare. Mai degrabă cred că au simțit că sezonul s-a încheiat nefiresc, într-un moment cînd forțele lor nu erau nici pe departe epuizate. Dar organizatorii, prea conservatori, puseseră capăt prematur curselor.

Da. Este evident că ne grăbim și nu încet, cum ne-o cereau înaintașii noștri, ci... repede. Vrem să încheiem cît mai degrabă sezonul, să nu mai avem bătăi de cap. Atunci cînd Anquetil și Bracke se zbat să ducă recordul orei peste granița visurilor lui Desgrange, Moiceanu și Emil Rusu stau la gura sobei; cînd Merckx și Bracke cîștigă „Trofeul Baracchi", spulberînd visurile lui Guyot, Gimondi et comp., noi ne extaziem în fața unor surogate de genul întrecerilor de ciclocros cu 20 de cîștigători din 21 de participanți...

Și poate n-ar trebui să facem apel la așii profesiunii de ciclist. Avem în istoria îndelungată a sportului nostru cu pedale exemple de adevărați amatori care îndrăzneau să atace, în ultima decadă a lui noiembrie, traseul București—Brașov și retur. Și încă în ce condiții! Acum 74 de ani, Constantin Cantili și Alexandru Macedonski realizau acest tur de forță cu bicicletele vremii și în condițiile vremii. Și nu se speriau. Astăzi, însă...

Să fi devenit mai fragili băieții zilelor noastre? Nici vorbă. I-am văzut în „Cursa Păcii" și în atîtea alte curse grele dînd dovadă de adevărat eroism. Să nu-i acuzăm, deci, degeaba. Nu, băieții nu-s de vină! De vină este comoditatea organizatorilor și programul alcătuit — în mod fortuit poate — anapoda.

Comoditatea, în sensul că nimeni (sau aproape nimeni) nu vrea „să se lege la cap". Federația copiază an de an programul competițional, mai schimbă pe ici pe colo o dată de concurs și... atîta. Că în lumea ciclismului s-a schimbat cîte ceva, nu interesează. Dacă lucrurile merg și așa (cum?), de ce să le schimbăm? Poate că le spunem o noutate: ciclismul artistic, ciclobalul, cursele pe velodrom, îmbinate cu spectacole artistice — iată ce anume cucerește astăzi inima spectatorului. Noi am aflat-o din presă, dar emisarii federației ar fi putut s-o știe din desele deplasări pe care le fac tocmai în țările unde aceste lucruri se întîlnesc frecvent. Evident, nu pe marile bulevarde...

Programul nostru competițional constituie un al doilea aspect negativ. El se face, de peste două decenii, în funcție de pregătirile pentru „Cursa Păcii". Trebuie, neapărat (!?), să găsim selecționabililor sparing-partener și atunci îi forțăm pe ceilalți (pregătiți sau nepregătiți) să-și înceapă activitatea competițională din martie. Ați avut vreodată curiozitatea să faceți o comparație... meteorologică între perioadele martie-aprilie și octombrie-noiembrie? Nici nu vă sfătuiesc, fiindcă ar fi un nou „moment critic" pentru cei ce întocmesc calendarul competițiilor cicliste. Asociind și starea organismului după lunile de iarnă, veți reuși să vă creați, desigur, o imagine a „oportunității" începerii competițiilor atunci cînd zăpada n-a reușit să ne alunge amintirea sezonului schiului și patinajului.

Militäm, deci, pentru o firească transmutare a perioadei competiționale, pentru prelungirea ei pînă spre finele lui noiembrie (cînd C. Cantili și Al. Macedonski ne arătau că se poate), după ce, bineînțeles, a fost „amputată" perioada... de iarnă a întrecerilor cicliste. Și militäm, de asemenea, pentru o permanentă înnoire, pentru un progres în ritmul celui care se înregistrează și în alte țări ale lumii.

Hristache NAUM

Panoramic sportiv intern

Toamna calendaristică își scutură ultimele frunze ruginite. Toamna sportivă se pregătește să împartă ultimele diplome ornate cu lauri auriți. Finalul de stagiune, fără a fi foarte bogat, îndeamnă — totuși — la reflecții mai ample decît lista întrecerilor înscrise pe agendă. Iată cîteva:

Multă vreme crosul n-a avut un loc prea bine definit în rîndurile disciplinelor sportive. Se spunea că ar fi o îndeletnicire complementară a atletului, un fel de încălzire înaintea startului în marele sezon. Sau, că ar trebui să încheie participarea la întreceri, fiind astfel un fel de baie de aburi după efort. Nu-i vorbă că alergarea pe teren variat a și fost la noi serios devalorizată, atribuindu-i-se un caracter ambigen, uneori exclusiv festiv, de etalon al bunei (sau proastei) organizări a activității sportive. Neputînd vieții prin rezultate, crosul a trăit prin **participări** (nu **participanți**, notați bine, pentru că asta este cu totul altceva). Iar cifrele **participărilor**, la competiții ce se doreau tradiționale, au ajuns, prin adițiune, să depășească — la un moment dat — cu mult... populația țării. După statisticile alcătuite (și publicate) în alergarea de cros, puține națiuni din lume se puteau măsura cu noi...

Crosul a răspîndit cu generozitate, în dreapta și în stînga, elogii, felicitări, galoane (de bună seamă celor care le-ar fi meritat cel mai puțin!), dar n-a consacrat nici un campion olimpic.

Pînă cînd, într-o bună zi, ne-am dat seama că a te înșela singur este, în cel mai bun caz, un semn de naivitate. Și crosul a redevenit ceea ce trebuia să fie, ceea ce este de fapt: o întrecere de toamnă rezervată atleților fruntași, foarte interesantă și frumoasă, pentru că adună, pe cărările pardosite cu iarbă proaspătă și frunze vechi, specialiști ai unor probe diferite. Și nu rare au fost cazurile cînd un campion al cursei de 1 500 de metri, îl învingea, la cros, pe un maratonist. (Invers nici n-ar fi fost interesant).

Ediția actuală a campionatului, ca și cea precedentă, de altfel, îi reunește pe competitori în romanticul parc Trivale din Pitești. Favoritul nr. 1, campionul **Nicolae Mustață**, ni se destăinuia deunăzi că el vede drept principal adversar la titlu pe tînărul rapidist Ilie Cioca. Acesta a și făcut, de altfel, o opțiune, întrecîndu-l pe marele maestru al probei la campionatul Capitalei.

Pe echipe, probabil că **Dinamo** (N. Mustață, Z. Vamoș, I. Iordache, D. Buiac) și **Steaua** (I. Rusnac, O. Lupu, V. Caramihai, St. Marcu) își vor disputa practic întîietatea. Dinamoviștii vor fi lipsiți de aportul recordmanului republican la 5 000 și 10 000 m, Andrei Barabaș, care a fost zilele trecute victima unui accident de automobil, din fericire fără urmări grave.

Favoriții curselor de junioare și semifond sînt Elisabeta Baciu (I.C.F.) și, respectiv, Ion Nicolae (Rapid). La juniori — cea mai echilibrată probă — lupta pentru titlu se va da într-un pluton de alergători, din care se pot detașa Ion Dima (Metalul Buc.), Radu Rusu (C.S.M. Cluj) și Alexandru Grosu (Electroputere Craiova).

★

Într-un ziar de specialitate, de mare tiraj, marșul a figurat într-o vreme la rubrica (mai curînd simbolică decît ironică) **„Au și ele drept la un loc sub soare"**, alături de haltere, handbal, alpinism și altele.

Fără a încerca să facem o apropiere sau, măcar, o delimitare, trebuie să spunem că marșul se situează la polul de mare dificultate al sportului. În primul rînd, prin distanțele probelor sale, în al doilea rînd prin tehnica pe care o pretinde.

Ca ramură sportivă, marșul a avut mulți detractori, (care nu l-au practicat niciodată), a suportat critici grele. Mai ales în ceea ce privește aspectul său, pasă-mi-te, neestetic. Dar, acest sport a învins piedicile, a trecut peste obstacole, menținîndu-și „en tête"-ul olimpic.

Nicolae Mustață, campion republican de seniori în 1966

Foto: R. VILARA

Și iată că la sfîrșitul săptămînii tot la Pitești, mărșăluitorii își vor desemna campionii anului pe distanța clasică de 20 km.

Antrenorul echipei Steaua, **Nicolae Păiș**, ne-a împărtășit speranța că elevii săi: Ilie Popa (recordmanul țării la 20 km), Ion Găsitu (campion național la 50 km, în acest an), Nicolae Rînceanu și Florian Indrieș vor cîștiga titlul republican pe echipe, pus în joc. Noi adăugăm că interesul pentru această cursă va fi sporit de duelul steliștilor cu componenții echipei Dinamo: Leonida Caraiosifoglu (campion balcanic în ultimii doi ani), Vasile Ilie, Victor Such și Nicolae Maxim. O formație va fi compusă din patru mărșăluitori, din care — conform regulamentului — primii trei contează în clasamentul pe echipe.

După cum ne-a informat corespondentul nostru, **Nicolae D. Nicolae**, majoritatea fruntașilor marșului s-au adunat duminica trecută la startul „Cupei Gloria", desfășurată în jurul Circului de Stat din București. Concursul a fost cîștigat de Ilie Popa, care l-a întrecut în final pe Leonida Caraiosifoglu, dar reprezentantul Stelei a practicat — ca și în alte ocazii, de altfel, — un marș care poate fi greu deosebit de... alergare. Iar Vasile Ilie și Ion Găsitu au fost scoși din cursă de către arbitri, datorită unor comportări nesportive. Atenție, deci!

★

La ora actuală, gimnastica noastră se află într-o situație mai grea chiar decît aceea a fotbalului. Și vut mulți detractori, (care nu l-au practicat niciodată), a suportat critici grele. Mai ales în ceea ce privește aspectul său, pasă-mi-te, neestetic. Dar, acest sport a învins piedicile, a trecut peste obstacole, menținîndu-și „en tête"-ul olimpic.

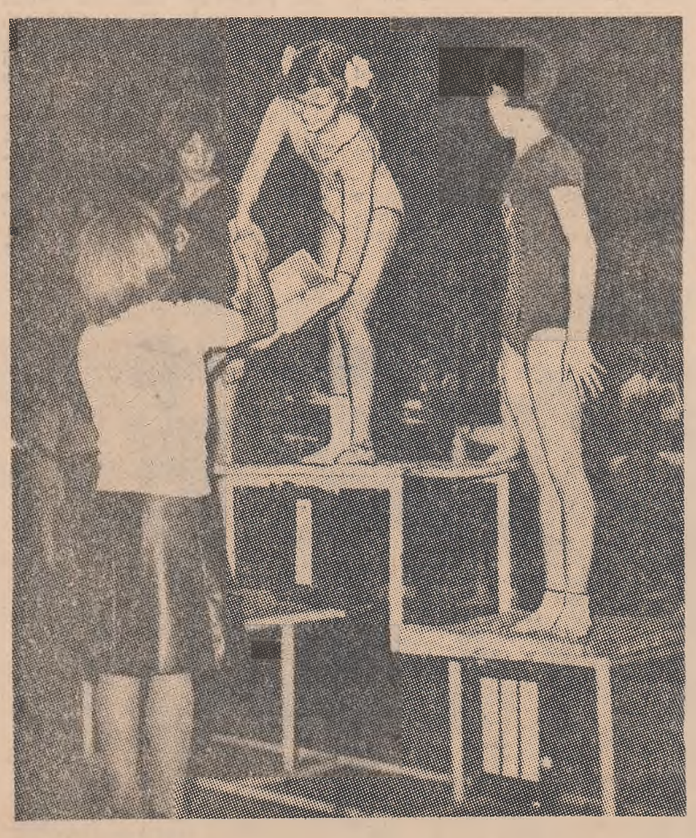

Ieri pe podiumul învingătoarelor campionatului republican de copii, azi componentă a echipei naționale, țintind titlul de campioană de junioare a țării. Aceasta este Alina Goreac

Valeriu CHIOSE

(Continuare în pag. a 3-a)

24 ore

Derbiul Gheorghiu — Buza, nedecis

Aseară, în runda a XII-a a campionatului de șah, s-au întîlnit doi dintre principalii pretendenți la titlu: ADRIAN BUZA și FLORIN GHEORGHIU. Clujeanul a rezistat presiunii (mai cu seamă psihologice) exercitate de marele maestru, obținînd o meritorie egalitate.

Iată și celelalte rezultate înscrise pe tabelul de concurs: Ciocîltea — Fischer 1-0, Radovici — Drimer 1-0, Zara — Ungureanu 1-0, Neamțu — Segal, Pavlov — Soos, Reicher — Partos, remize.

Întrerupte: Ungureanu — Reicher 1-0, Soos — Georgescu remiză.

În clasament: Buză, 8½ (1), Gheorghiu 8½, Radovici și Ungureanu 8, Ciocîltea 7½ etc.

Astăzi este zi liberă. Mîine se joacă runda a XIII-a.

Voința Arad a cîștigat „Cupa Carpați" la tenis de masă

Frumoasa sală de sport din Poiana Brașov a găzduit zilele trecute cea de a VI-a ediție a „Cupei Carpați" la tenis de masă. Bucurîndu-se de o excelentă organizare asigurată de comisia regională de specialitate (președinte Aurel Popovici), competiția a reunit jucători și jucătoare de la Voința Arad, C.S.M. Cluj, A.S.A., Voința, Progresul, Politehnica, M.T.Tc., Constructorul (toate din București) și Tractorul Tg. Secuiesc.

În urma întrecerilor au fost desemnați următorii cîștigători: *simplu seniori:* Tiberiu Covaci (Voința Arad), *simplu senioare:* Lidia Sălăgeanu (Voința Arad), *simplu juniori:* Șerban Doboși (C.S.M. Cluj), *simplu junioare:* Monica Hariga (C.F.R. Brașov). În clasamentul general pe echipe, locul întîi și trofeul pus în joc au revenit Voinței Arad.

C. GRUIA
coresp. principal

CEAHLĂUL P. NEAMȚ — MOLDOVA CHIȘINĂU 0-3 (0-1)

P. NEAMȚ, 16 (prin telefon). — Echipa locală a evoluat slab și fără convingere în meciul amical internațional cu Moldova Chișinău. Gazdele au ratat mult prin Zaharia, în timp ce oaspeții, bine organizați în apărare și cu un atac eficace, au înscris prin Grigorovici (min. 16), Korotkov (min. 73) și Teslev (min. 89). A arbitrat cu greșeli C. Bucuruz (Bacău).

C. NEMȚEANU
corespondent

Trialul junioarelor la baschet

Cele mai bune junioare ale țării susțin astăzi și mîine, la Brașov, un trial constînd din trecerea unor norme de control (tehnice și fizice) și unele jocuri de verificare. Noul antrenor al reprezentativei de junioare a României, prof. Gheorghe Roșu, a chemat următoarele baschetbaliste: Maria Anmacof, Liliana Popescu, Sabina Spînu, Gabriela Ionaș, Constanța Andreescu, Doina Buga, Maria Karcso, Evdochia Cernescu, Ștefania Basarab **(București)**, Ecaterina Pajtek, Ana Groskopf, Ecaterina Horvath **(Timișoara)**, Ana Deak **(Arad)**, Maria Șein **(Bacău)**, Rodica Marinescu **(Craiova)**, Rodica Săveanu **(Satu Mare)**, Doina Iftimie **(Dorohoi)**, Eugenia Salcu **(Sibiu)**, Marta Barabaș **(Tg. Mureș)**, Doina Rusu **(Cluj)**. **Vor mai participa și junioare selecționate de prof. Roșu din cadrul Școlii sportive din Brașov.**

La sfîrșitul săptămînii viitoare va avea loc, în Capitală, trialul juniorilor.

PANATHINAIKOS — STEAUA 61-42 ÎN „C. C. E." LA BASCHET MASCULIN

Aproape de miezul nopții am putut afla rezultatul meciului retur din „C.C.E." la baschet masculin dintre Panathinaikos Atena și Steaua București. Au învins baschetbaliștii greci cu 61—42 (32—27), ei calificîndu-se astfel în turul următor al competiției.

★

TG. MUREȘ (prin telefon). — Ieri s-a disputat în localitate meciul internațional feminin de handbal dintre echipele Mureșul și Jednota Trencin (Cehoslovacia). Gazdele au atacat cu vigoare, construind deseori faze spectaculoase, cîștigînd cu scorul de 19—11 (8—6). Au marcat Varo 9, Sebeni 3, Barczo 3, Szöcs 2, Preda 1, Catană 1 (pentru Mureșul) și Drgonova 4, Slavinska 3, Singhoferova 2, Rehakova 1, Mindarova 1 (pentru Jednota).

Ion PAUȘ
coresp. principal

E CHIAR ATÎT DE GREA... GREUTATEA?

Să ne întoarcem puțin cu gîndul la „vremurile de aur" ale aruncării greutății. În 1931 (Alexandru Fritz) și în 1937 (Nicolae Gurău), doi aruncători români au fost campioni balcanici. În 1953-54, Gabriel Georgescu era bine cotat în Europa cu performanța sa de aproape 16 metri. În 1957, Aurel Raica figura chiar pe locul al doilea printre aruncătorii continentului, cifra de 17,42 m dovedindu-se încă și azi un record național imbatabil.

În prezent, proba de greutate deține lanterna roșie a atletismului nostru. De ce facem această afirmație? Pentru că în 1967 un singur aruncător român realizează constant „performanța" de 16 metri! Pentru că la o finală de campionat se prezintă doar șase concurenți (cu derizoriul standard de 14 m îndeplinit), iar din aceștia unul este descalificat, iar ceilalți cinci obțin o medie de 14,46 m! Pentru că cel mai „bun" junior la ora actuală aruncă... 13,85 m! În sfîrșit, pentru că, de ani de zile, în nici un concurs internațional, aruncarea greutății n-a fost cîștigată de vreun român!

În rîndurile următoare vom arăta care sînt (după părerea noastră) cauzele rămînerii în urmă la această probă olimpică.

SELECȚIE DEFECTUOASĂ

Tînărul care dorește să ajungă aruncător de greutate trebuie să întrunească multiple cerințe de ordin fizic și psihic. În primul rînd, un gabarit corespunzător (o talie înaltă și o greutate corporală mare); în al doilea rînd, indici ridicați ai calităților fizice de viteză, forță, detentă, îndemînare. La acestea se adaugă un sistem nervos bine echilibrat, care să-i asigure puterea de muncă, stăpînirea de sine și concentrarea, necesare în antrenamente și concursuri. Randy Matson aleargă 10,9 pe 100 m și sare 1,85 m la înălțime, cifre care, alăturate unui fizic impresionant (2 m înălțime, 118 kg greutate) explică recordul său mondial de 21,78 m! Bineînțeles, oameni ca Matson nu se găsesc la tot pasul. Totuși, tineri cu o bună dezvoltare și cu anumite calități fizice există și la noi. Este necesar numai ca antrenorii să-i caute cu asiduitate, să-i descopere, adică să efectueze cu conștiinciozitate procesul de selecție. Or, în condițiile în care se desfășoară selecția acum, nu se poate vorbi despre un gabarit-calitate, nici la cei mai buni aruncători din țară. Adrian Gagea și Domenico Menis au o talie înaltă (1,92, respectiv 1,94 m) și kilograme multe (110—120), deci fizic rivalizează cu cei mai buni aruncători din lume! Dar calitățile lor se opresc aici!

Situat la polul opus, constănțeanul Gheorghe Luchian are calități fizice remarcabile pentru un aruncător de greutate: aleargă 11,3 pe 100 m, sare 6,65 la lungime și 1,76 la înălțime și, în special, are o bună explozivitate în finalul aruncării. Dar, în comparație cu Menis și Gagea, el este un „liliputan" (1,79 m — 82 kg). Cu titlu informativ arătăm că în alte țări, federațiile de specialitate nu acordă nici o atenție aruncătorilor juniori care nu măsoară cel puțin 1,90 m!

LIPSA DE CADRE

Ne referim la antrenorii care să se ocupe efectiv de această probă și nu... printre picături, cum se întîmplă în practică. La aruncarea greutății nu avem specialiști. Se observă că antrenorii evită această probă, care pretinde multe căutări pentru descoperirea tinerilor corespunzători. La alte probe, în care gabaritul nu este o condiție sine qua non, pot fi călăuziți spre performanță și tineri mai puțin dotați, dar care vin singuri la stadion. Desigur, o treabă mai comodă...

Antrenorii care încearcă să se ocupe de greutate pot fi numărați pe degetele unei singure mîini: Ion Benga (Dinamo), Nicolae Gurău (Progresul), Constantin Crețu (Metalul) și cam atît! Prof. Virgil Andronic (Farul Constanța) care — antrenîndu-l pe Gh. Luchian — se preocupa oarecum de greutate, s-a despărțit de la un timp de atletism, influențîndu-l și pe elevul său.

O METODICĂ DE ANTRENAMENT SIMPLISTĂ

Neexistînd cadre specializate, nu poate fi vorba nici de o metodică adecvată în pregătire. Antrenamentul se reduce la exercițiile de haltere (de obicei cele trei procedee clasice, plus genuflexiuni și împins-culcat) și la... aruncări cu greutatea. Or, este știut că numai o forță brută nu deschide drumul performanței în atletism.

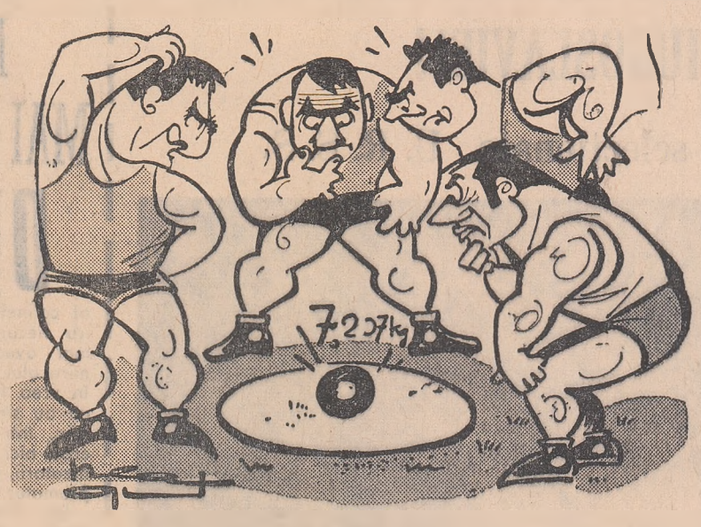

— *E grea, domnule!*

(desen de Neagu Rădulescu)

INSUFICIENTA PREOCUPARE A FEDERAȚIEI

Trebuie arătat că nici F.R.A. nu a acordat atenția cuvenită aruncării greutății. Federația a întreprins prea puține acțiuni de depistare, și nici pe cele organizate nu le-a finalizat. Se pare că obiectivul său principal a fost asigurarea celor doi reprezentanți de probă, care să aducă... puncte la Balcaniadă.

Mai mult chiar! Pe baza unor promisiuni hazardate, federația și-a investit încrederea și... banii într-un experiment al cărui final era ușor previzibil: cu tot gabaritul său impresionat Domenico Menis nu putea să dea satisfacție sub îndrumarea tov. I. Mayer — bun teoretician, dar fără rezultate practice ca antrenor de atletism.

De obicei, asemenea rînduri sînt încheiate cu recomandarea adresată forurilor de resort de a analiza situația și de a lua măsuri. La aruncarea greutății, rezultatele sînt sub orice critică, așa că în loc de o nouă analiză ar fi mai indicat să se treacă direct la măsuri. Iar dintre acestea cităm: — selecționarea minuțioasă a tinerilor de 15-17 ani, înalți de minimum 1,90 m și cu perspective de peste 100 kg în greutate; — atragerea și formarea unor cadre de antrenori din rîndul foștilor aruncători de greutate, pasionați pentru probă; — stimularea antrenorilor care prezintă elemente valoroase; — fixarea unei linii metodice pentru 4-5 ani (la aruncarea greutății, rezultate imediate nu se pot obține) și aplicarea ei în practică.

Asistent universitar **Ion SABĂU**
Adrian IONESCU

„CUPA VOINȚA" LA CICLOCROS

Duminică dimineața se va desfășura pe traseul complexului sportiv Metalul (Șos. Pantelimon) o nouă competiție de ciclocros: *„Cupa Voința"*. Organizată de clubul sportiv Voința, întrecerea programează probe pentru seniori, juniori mari, juniori mici, semicurse și turism. Primul start se va da la ora 10. „Cupa Voința" oferă ciclocrosiștilor bucureșteni prilejul unei ultime verificări înaintea finalei campionatului național (București, 26 noiembrie).

Cînd începe pregătirea?

După formarea loturilor republicane pentru anul 1968, biroul federal a desemnat și antrenorii care vor conduce pregătirile. La lotul de speranțe a fost numit *Nicolae Voicu* — căruia i s-a lăsat latitudinea de a-și alege un partener tînăr, iar la cel pentru „Cursa Păcii" cuplul *Ernest Golgoți — Marin Niculescu*. Toate bune, dar cînd vor începe antrenamentele pentru noul sezon competițional? Greu de precizat, mai ales că nici planurile de pregătire n-au fost încă alcătuite...

Invitații pentru „Turul României"

Luni dimineață va pleca la Geneva — pentru a participa la Congresul de calendar al U.C.I. (programul Federației internaționale de ciclism amator) — antrenorul federal *N. Oțeleanu*. Cu acest prilej vor fi lansate delegaților prezenți la Geneva și invitații pentru participarea la cea de a XVII-a ediție a *„Turului României"*, întrecere internațională programată la începutul lunii septembrie 1968.

CONSTANTIN GRUIESCU — „OMUL Nr. 1" AL REPREZENTATIVEI NOASTRE ÎN TURNEUL DIN R. F. G.

ION MONEA

Dubla confruntare pugilistică dintre reprezentativele României și R.F. a Germaniei, care a avut loc săptămîna trecută în orașele Wesel și Wiesbaden, s-a încheiat — după cum se știe — cu victoria deplină a boxerilor noștri. Recentul succes din R.F.G., ca și celelalte realizate de-a lungul acestui an, atestă că sportul nostru cu mănuși a depășit perioada de stagnare, de acum cîțiva ani, și luptă acum să-și recucerească poziția fruntașă pe care a avut-o în ierarhia europeană.

Era de prevăzut că meciurile cu fruntașii boxului din R.F.G. nu vor fi de loc ușoare. Să nu uităm că boxerii din această țară s-au evidențiat la campionatele europene de la Roma (unde Rascher și Gerber au cucerit medalii de argint), că naționala R.F. a Germaniei a întreprins, astă-vară, un turneu în S.U.A, cîștigînd două meciuri, iar unul încheindu-l la egalitate.

Boxerii vest-germani, ne-a relatat antrenorul federal Tr. Ogrinjeanu, au impresionat printr-un admirabil curaj, o mare rezistență și, de reținut, prin tinerețe. Cu excepția lui Freistadt și, oarecum a lui Kottysch, ceilalți sportivi ai gazdelor sînt foarte tineri. Antrenorul Wemhöner și-a verificat, cu acest prilej, două formații complet diferite, tocmai în dorința de a-și vedea elevii luptînd cu adversari de valoare. Puzicha, Kottysch, Höring, Wick și Pfeffer s-au dovedit a fi oameni de bază ai reprezentativei vest-germane, fiind vizați, de altfel, să participe la turneul olimpic din Mexic.

★

Toată stima pentru modul cum au luptat băieții noștri pe ringurile din Wesel și Wiesbaden. Antrenorii Nour și Ogrinjeanu, arbitrii Voiculescu și Vasiliu ne-au relatat că o bună parte dintre reprezentanții noștri și-au atras simpatia gazdelor datorită boxului lor viguros, eficace, tehnic. „Omul nr. 1" al echipei a fost Gruiescu. Loviturile sale variate, extrem de rapide și precise, au demonstrat că la categoria muscă Ciucă are un... concurent deosebit de valoros. Foarte bine a evoluat și Bădoi, a cărui siguranță, orientare tactică și, mai cu seamă, eficacitate, au dat încredere echipei noastre. Manole — deși încă deficitar la capitolul tehnică — a fost caracterizat de tehnicienii vest-germani ca „erou al galelor", îndeosebi meciul său cu Swintek fiind electrizant.

Evoluînd „hors-concours", Constantin Stanef l-a scos din luptă în prima repriză pe Freihaupt, confirmînd buna sa pregătire din ultimul timp. Ceea ce se remarcă îndeosebi la Stanef, este faptul că știe să blocheze bine loviturile adversarului, și că execută cu mare eficacitate croșeele de stînga. Din păcate, vechiul său traumatism la mîna dreaptă (resimțit, de altfel, și la ultima repetiție olimpică din Mexic) îl împiedică să lupte la adevărata sa valoare, fapt care impune un sever și imediat control medical. Să ne referim și la Gîju. Excelent în partida de la Wesel (unde a și primit o cupă), în următoarea Gîju n-a mai fost... Gîju. La Wiesbaden, boxerul nostru a avut un adversar foarte puternic, care l-a hărțuit continuu, și în fața căruia a trebuit să se întrebuințeze foarte mult, ca să obțină decizia de învingător.

În sfîrșit, de consemnat aportul pe care l-au adus Aurel Iliescu, Ion Monea (la care se observă, totuși, lipsa meciurilor) și Vasile Mariuțan, la realizarea victoriilor. Păcat că Ghiță și Covaci nu au putut lupta cu energia care-i caracterizează, din cauza unor accidente suferite la arcadă, iar Constantinescu a fost descalificat, pe nedrept, în ultimele secunde, cînd avansul său față de Steiger era substanțial. Inexplicabil de slab s-au prezentat Vasile Antoniu și Ion Olteanu, care în ultimul timp nu s-au mai pregătit așa cum ne obișnuiseră. Cunoscîndu-se acest lucru, se pune întrebarea: de ce au mai fost selecționați?

R. CĂLĂRAȘANU

ACTUALITATEA PUGILISTICĂ

● **ÎN CURÎND, MECIUL ROMÂNIA—ANGLIA ● ARBITRI ROMÂNI VOR CONDUCE MECIURI ÎN „CUPA EUROPEI"**

● **La 14 decembrie, reprezentativa de box a țării noastre va întîlni, la București, naționala Angliei. Două zile mai tîrziu, selecționatele celor două țări își vor disputa revanșa, la Constanța. Antrenorii Ion Popa și C. Nour vor folosi, cu mici excepții, echipa care a învins, recent, reprezentativa R.F. a Germaniei. Pregătirile sportivilor noștri vor începe la 20 noiembrie, dată la care antrenorii vor chema în lot următorii boxeri:** Ciucă, Gruiescu **(muscă)**, Gîju, Otvoș **(cocoș)**, Crudu, Gorea **(pană)**, Bădoi, Goanță **(semiușoară)**, Antoniu, Dumitrescu **(ușoară)**, Ghiță, Majai, Vlad, Hodoșan **(semimijlocie)**, Covaci, E. Constantinescu **(mijlocie ușoară)**, Chivăr, Olteanu **(mijlocie)**, Monea, M. Constantinescu **(semigrea)**, Alexe, Mariuțan **(grea). Dintre boxerii care au evoluat la Wesel și Wiesbaden lipsesc Iliescu și Manole (care vor pleca cu echipa Farul în Turcia) și Stanef, căruia medicii i-au prescris un tratament.**

● **Doi arbitri români au fost solicitați de AIBA să conducă meciuri în cadrul „Cupei Europei". Astfel, la întîlnirea dintre reprezentativele R. D. Germane și cea a Țării Galilor va oficia ca judecător neutru,** Petre Epureanu. **Meciul dintre Irlanda și Iugoslavia, care se va disputa în Irlanda, va fi condus de** Ion Boamfă.

REPREZENTATIVA ȚĂRII, NU A UNUI CLUB!

Întrucît expunerii de față îi slujește logic și structural în succesiunea ei, să începem reluînd — în esență — concluzia primului articol privitor la activitatea total nereprezentativă a echipei noastre masculine de volei în cea de a VII-a ediție a campionatului european. Un jenant salt în jos, de pe locul I (1963) pe V, după o comportare cu minimum o clasă inferioară valorii reale a voleiului românesc, a naționalei și a componenților ei. Consecință a unei stări fizice și psihice necorespunzătoare, complex surmenaj cauzat de greșeli de concepție comise în dozarea efortului și, în general, în dirijarea pregătirii, din ultima sa perioadă. Greșeli intuite pe parcurs de medicul lotului, dr. *Al. Pop*, dar opinia acestuia o repudiază net antrenorul principal *S. Mihăilescu*, procedînd autocritic ca îndeobște de-o bucată de vreme, de cînd, în ansamblul și-n amănuntul lor, relațiile din „colectivul" de conducere (cei doi de mai sus plus antrenorul secund *Fl. Balaiș*) au încetat a mai fi de *colaborare*.

Abandonarea cooperării în sînul nucleului răspunzător de pregătirea reprezentativei, divergențele de păreri, îndeosebi acelea dintre responsabilii tehnici, nerezolvate prin respect reciproc, ci printr-un neclintit *veto* al antrenorului principal, era imposibil să nu se repercuteze negativ asupra moralului — și așa șubred — al jucătorilor și asupra comportării echipei. Conducînd de unul singur într-o ambianță de nervozitate pe care doar unitatea, doar colaborarea ar fi anulat-o, antrenorul principal nu se putea să nu greșească. Și a greșit. Cu mici și cu puține excepții, el a condus iritat și eronat, derutîndu-i pe sportivi și amețind adesea echipa, reducîndu-i capacitatea, fie prin înlocuirea pripită, folosirea formală și tîntuirea pe tușă a unora, fie prin îndelunga menținere în teren, în pofida rateurilor lor seriale, a altora. Nejudicios, neinspirat decît cu evidentă ambiție și preponderență a sentimentelor de club! Cu toate „lufturile" comise, în destule meciuri, au fost lăsați exagerat în joc de către *S. Mihăilescu*, dintr-o oarbă încredere, *Cozonici*, *Derzei* și *Schreiber*, trei din cei șase jucători de la *Dinamo* prezenți în lot. Totodată, în meciurile grele contra echipelor Bulgariei *(3—2*, cu chiu cu vai), Poloniei *(1—3)*, U.R.S.S. *(1—3)*, Cehoslovaciei *(1—3)* și R.D.G. *(1—3)*, *Christiani*, *Crețu (Steaua)* și *Szöcs (Politehnica Galați)* — mai mult condamnați la aderență cu banca rezervelor. Aceasta, deși încercarea lor mai curajoasă era reclamată insistent de jocul nemulțumitor al celor din teren, de sleirea fizică și psihică a acestora și deși ei erau tocmai jucătorii mai puțin solicitați în ultimii doi ani, deci mai puțin uzați decît titularii. Cît s-a greșit cu el, *Christiani* a dovedit-o prin randamentul dat în meciul ultim, al victoriei asupra voleibaliștilor unguri *(3—1)*, mulțumită căreia am fost scutiți de locul VI. *Crețu*... Cînd să arate că poate mai mult decît alții? În partidele, în genere fără probleme, cu formațiile R.F.G., Albaniei, Iugoslaviei și Italiei? Sau în cele cîteva minute cît a fost introdus în seturile finale cu echipele U.R.S.S și R.D.G., pe la *1—12* și, respectiv, *2—11*?! Iar *Szöcs*? El a ajuns la europene prin cîștigul de cauză dat (pe bună dreptate, socotim) antrenorului secund *Fl. Balaiș*, conducătorul său tehnic de la club, împotriva voinței antrenorului principal, care îl ceruse pe *Corbeanu*. Și-l ceruse, deși nu-i mai acorda de mult credit, ca de exemplu în verificarea de la Cluj, anunțînd că-l va lăsa acasă, dar pledînd apoi pentru el cu argumentul că... jucătorii dinamoviști din lot și moralul acestora au nevoie de prezența lui! Atacantul de rezervă *Szöcs*, un măr în plus al discordiei... Tot timpul partidelor cu Bulgaria, Polonia și U.R.S.S., deși nici unul dintre trăgători nu dădea satisfacție, totuși nu i-a fost ridicată pedeapsa neîncrederii, el fiind ținut pe tușă, unde, cu nervii continuu zdrențuiți, își manifesta cu inutilă vehemență dorința de a juca și de a ajuta echipa. Cînd, la sugestii din afară, însă fortuit, mai ales de accidentarea în ajun a lui *Derzei*, *Szöcs* a fost introdus în partida cu Cehoslovacia, cu o asemenea pregătire sufletească pentru concurs, cum putea acționa altfel decît timorat și fără control? E oare pe lume vreun sportiv pe care să nu-l zdruncine un astfel de tratament psihologic?

Comentariile suplimentare sînt de prisos. *Neprincipialitatea, infatuarea, orgoliul, sentimentele de club, disputele și ambițiile personale n-au ce căuta în balanța de conducere a națională, care — e neasemuit de grav cînd ești obligat s-o reamintești — nu-i nici Dinamo, nici Steaua, nici Politehnica, nici Rapid și nici oricare altă echipă de club, ci REPREZENTATIVA ȚĂRII!* E bine, credem, ca aceasta să constituie învățătura de bază trasă după C.E., riguros și în general aplicată, dar mai ales în pregătirea ulterioară pentru Olimpiadă.

O a doua concluzie, impusă, după părerea noastră, de realitățile noastre și mai cu seamă de exemplul majorității echipelor europene fruntașe, ține de selecție. Este vorba de necesitatea renunțării în echipa națională la serviciile acelor jucători confirmați suficient în anii din urmă că la club pot da satisfacție (deși inconstant și acolo), dar în reprezentativă — și îndeosebi în marile sale întreceri de peste hotare — nu. Ca, de pildă, *Cozonici*, jucător care, dezavantajat de o redusă rezistență fizică, rămîne foarte util pentru un meci-două, însă nu și pentru un turneu dur cum au fost europenele și vor fi sigur J.O. Sau ca *Derzei*, și fizic uzat, dar în special dezavantajat de un moral labil, departe de psihicul de concurs pe care-l pretinde actualmente lupta voleibalistică pe plan continental și mondial.

Constantin FAUR

MINIBASCHETUL LA MAJORAT!

● Baschetul pentru cei mici a pătruns în 12 orașe ale țării ● Decembrie, „luna minibaschetului"

În Spania, Belgia, Italia, Franța, R.D.G., Bulgaria, Iugoslavia, ca să nu mai vorbim de țările Americilor de Nord și de Sud, minibaschetul are de acum vechime și cunoaște o dezvoltare din ce în ce mai mare. La noi, primii pași au fost făcuți la începutul acestui an, cînd, datorită inițiativei inimosului prof. **Stelian Gheorghiu**, au fost formate cîteva echipe care au efectuat reușite demonstrații în sala Floreasca. Treptat, minibaschetul a pătruns și în alte orașe ale țării, unde au fost amenajate terenuri speciale și organizate competiții la care au participat sute de copii. În momentul de față, se poate vorbi despre o activitate organizată în următoarele localități: Constanța (prof. V. Burtan), Dorohoi (prof. I. Mandache), Oradea și Salonta (prof. E. Blaga și prof. P. Arkosi), Pitești (prof. C. Corciu), Rm. Vîlcea (prof. P. Darie și prof. C. Trincă), Satu Mare (prof. Gabriela Both și prof. Gh. Ghiurcan), Piatra Neamț (prof. C. Săvinescu), Deva (prof. St. Popescu), Cluj (prof. H. Pop), Sibiu (prof. I. Teodoroiu) și, bineînțeles, București (prof. Stelian Gheorghiu, prof. Gh. Benone, maestrul emerit al sportului Andrei Folbert și Gh. Chiraleu).

DECEMBRIE, LUNA MINIBASCHETULUI!

Se poate spune, deci, că începutul a fost făcut. De acum urmează ca minibaschetul să depășească stadiul de experiment, de demonstrație și să-și cucerească locul pe care-l merită în ansamblul activității organizate de federația de specialitate și Ministerul Învățămîntului. Pentru că, în afara faptului că **permite depistarea precoce a elementelor talentate și le creează baza tehnică de la o vîrstă fragedă, minibaschetul dezvoltă la copii spiritul de colectiv, atenția, echilibrul forțelor fizice și psihice, respectul față de adversar, stăpînirea de sine.**

De un mare sprijin în atragerea copiilor către minibaschet va fi **acordarea liberului acces la meciurile de divizie și unele internaționale a posesorilor „Licenței de minibaschetbalist"** emisă de federație. Licența va fi acordată copiilor care vor trece norme de control constînd din aruncări la coș, dribling și alergare de viteză. În vacanța școlară se va desfășura „Cupa federației" cu faze de zonă. Finalele se vor disputa la București, între 24—28 decembrie.

Desigur, însă, dezvoltarea minibaschetului nu este posibilă fără asigurarea condițiilor materiale necesare. În acest sens, datorită sprijinului acordat de C.N.E.F.S., **federația a început construirea în atelierele I.E.B.S. a unor panouri. Cu acestea vor fi dotate școlile care își vor manifesta dorința de a înființa centre de minibaschet.** Bineînțeles, școlile respective vor trebui să aibă anumite condiții minime: teren asfaltat și o sală unde pot fi prinse panourile (pe perete sau pe scara fixă). **Școlile vor fi dotate și cu mingile date în lucru, datorită C.O.E.F.S. București, la Fabrica Chimica din Capitală.**

Preocupările federației pentru propagarea minibaschetului reprezintă un important pas făcut pentru asigurarea dezvoltării pe baze de masă a baschetului și pentru crearea premiselor ridicării calitative a acestui joc sportiv.

D. STANCULESCU

EVOLUȚIA SELECȚIONABILILOR FOTBALISTICE ȘI PROBLEMELE PE CARE LE RIDICĂ

● Progrese și scăderi
● Tactica „L.M." și importanța ei
● Componența definitivă a lotului

Iată, dar, că jucătorii vizați pentru meciul de la Nantes au trecut de ultima etapă a trierii. Pentru cei ce i-au urmărit pe selecționabili în ultimele două evoluții publice (Lotul național — Selecționata Provinciei și Lotul A — Lotul B), dar bineînțeles în primul rînd pentru colectivul celor trei maeștri emeriți ai sportului care conduc pregătirile, sarcinile acestei ultime perioade de trei săptămîni prind contur.

Din cele văzute în aceste două ocazii, precum și din convorbirile cu „trio"-ul Moraru — Ionescu — Teofilovici, au rezultat cîteva concluzii pe care le împărtășim cititorilor noștri. La capitolul pozitiv se cuvine menționat sporul de combativitate, de angajament fizic manifestat în al doilea trial, ca și aspectul unitar al ritmului și al vitezei înaintașilor. Totuși (iar faptul nu trebuie minimalizat) nu s-a realizat încă acomodarea cu noua regulă „loose maul" (grămada spontană cu balon purtat) și mai ales cu soluțiile tactice cărora ea le deschide un vast cîmp de acțiune. Evident, calitățile și cunoștințele jucătorilor noștri de frunte se pretează foarte bine la acumulări în această direcție, pe care o considerăm principală.

S-a mai putut constata în ultima perioadă o scădere de formă generală, confirmată, de altfel, și medical. Se speră într-o revenire adecvat rapidă, dar și la acest capitol atenția sporită este de rigoare. Jocul liniilor dinapoi e cel ce a purtat mai mult amprenta fenomenelor de suprasolicitare dar, dată fiind valoarea componenților de bază, remedierea în timp util a situației este previzibilă.

Jocul înaintării, care va duce greul la Nantes, a scos în evidență necesitatea unei însușiri cît mai temeinice a tacticii „L.M." (adică folosirea frecventă a grămezilor spontane cu balon purtat). O asemenea tactică presupune însă un spor serios de cunoștințe și deprinderi noi, precum și stimularea unei orientări rapide și juste în funcție de situație, domeniu în care lipsurile sînt încă serioase.

După cum am mai amintit, a fost stabilit ultimul lot de 22 de jucători, care vor continua pregătirea pentru meciul cu Franța. Sînt titulari *Dinu, Țuțuianu, Veluda, Demian, Rășcanu, Florescu, Dragomirescu, Irimescu, Wussek* și *Penciu*, care nu ridică probleme. În aceeași „categorie" poate fi înglobat *Baciu*, deși — accidentat — nu a luat parte la ultimele verificări publice. Mai fac parte din acest lot *Onuțu, Iorgulescu, V. Rusu, Ciobănel, Bălțărețu, M. Rusu, Oblemenco, Țibuleac, Dragomir, Nica* și *V. Marinescu*, singurele „semne de întrebare" constituindu-le posturile de trăgător, aripă linia a III-a, mijlocaș la deschidere și aripă treisferturi. Rămîne, desigur, ca în următoarele trei săptămîni să se decidă formula de 17 sau 18 jucători care să se deplaseze la Nantes.

G. RUSSU-ȘIRIANU

Iată o grămadă spontană cu balon purtat și perspectivele pe care le oferă cînd este bine executată

fotbal

1—0 cu F.C. Karl Marx Stadt

IERI, LA BRAȘOV, LOTUL DE TINERET A EVOLUAT MEDIOCRU

BRAȘOV, *16, (prin telefon, de la trimisul nostru).* Deși a cîștigat — cu 1—0 (0—0) — meciul de verificare susținut în compania echipei F.C. Karl Marx Stadt, lotul nostru de tineret a avut în general o evoluție nesatisfăcătoare.

De-a lungul primei reprize, formația noastră a practicat un joc slab, acționînd dezorganizat, neinspirat. Și astfel, în afara fazei din min. 6 (Dumitrache — infiltrare pe stînga, centrare precisă la Oblemenco, care trimite cu capul, plasat, obligîndu-l pe Hambet să scoată în corner), n-am mai putut nota nici o altă acțiune periculoasă a înaintașilor noștri. La jocul confuz din această parte a meciului și-au adus din plin „contribuția" Olteanu și Lupulescu, îndeosebi ultimul, care n-a reușit să îndeplinească rolul său de mijlocaș ofensiv coordonator. Omițînd faptul că adversarul opunea o echipă atletică, bine pregătită fizic, adeptă a marcajului strict și a folosirii fundașului libero, mijlocașii noștri au greșit căutînd vîrfurile de atac (pe Oblemenco și Dumitrache) aproape numai cu pase lungi, de cele mai multe ori pe sus, la angajament fizic.

Introducerea în echipă, imediat după pauză, a lui Grozea și Jercan, a avut darul să schimbe fața jocului practicat de lotul de tineret. Datorită lui Grozea, acțiunile la mijlocul terenului au avut mai multă consistență și adversarul, adept al unui joc dur deseori dincolo de limitele permise de regulament, este mereu dezechilibrat. Totuși, componenții atacului nu-și sincronizează intențiile în faza de finalizare, astfel că golul victorios pleacă de la unul dintre... apărători. În min. 68, Dinu se găsește în posesia mingii la mijlocul terenului, mai face cîțiva pași și apoi șutează cu sete la poartă. Hambet nu poate decît să respingă în picioarele lui Oblemenco, care retrimite spre poartă, dar imprecis; abia Dumitrache, care urmărise atent, împinge balonul cu capul în plasă, din apropiere. Inițiativa rămîne în continuare de partea noastră, dar înaintașii lotului nu reușesc să-și creeze situații clare de gol. Au fost eliminați Matyschik (min. 62, pentru joc periculos) și Deselnicu (min. 80, pentru lovirea adversarului).

Arbitrul Chifor Zaharia (Brașov) a condus formațiile:

LOTUL DE TINERET: Gornea — Kis, Boc, Dinu, Deleanu — Olteanu (min. 62 Deselnicu), Lupulescu (min. 46 Grozea) — Oprișan, Oblemenco, Dumitrache, Țarălungă (min. 46 Jercan).

GROZEA

F.C. KARL MARX STADT: Hambet — Rüdrich, Feister, A. Müller, P. Müller, Kreul, Schuster — Steiman (min. 71 Erler), Sorge, Matyschik, Taubert (min. 77 Kasper).

G. NICOLAESCU

AU CONȘTIINȚĂ?

Nu o dată, de la stadion spre casă, în tramvai sau troleibus, am ascultat cu interes discuțiile „microbiștilor". Ultima oară m-au frapat cuvintele unui om care își încheia fraza astfel : **„N-au conștiință, dom'le...".** Fără exagerare, a repetat-o de cel puțin 10 ori, de la „23 August" pînă la „Bălcescu". Era, desigur, un dezamăgit de eșecul echipei favorite, care, epuizîndu-și toate reproșurile față de ceea ce văzuse pe teren, ataca fără cruțare conștiința celor pe care îi iubea și pentru care răgușise de multe ori.

Așadar, conștiința, acest factor care stă, de fapt, le baza reușitei tuturor acțiunilor omenești, era pusă sub semnul întrebării cînd se vorbea despre jucătorii de fotbal. În definitiv — mi-au spus unii — această chestiune a devenit o problemă de conștiință și publicul nostru, dacă îi judecă astfel pe fotbaliști, o face pentru că nu mai este dispus să se lase păcălit ; plătind biletul de intrare la un spectacol, el are tot dreptul să pună întrebări.

Cînd și unde poate fi „verificată" conștiința unui jucător de fotbal ? Căutînd răspunsul într-un cerc mai larg, îndeosebi în rîndul antrenorilor, aceștia consideră factorul conștiință indispensabil în pregătirea jucătorilor. Un fotbalist bun — spun ei — este acela care la antrenamente se luptă cu el însuși, perseverează în înlăturarea unor deficiențe de ordin tehnic, lucrează meticulos, ascultă și contribuie la perfecționarea aplicării unei idei tactice prin care urmează să fie surprinși adversarii. În linii mari, factorul conștiință depășește dreptunghiul gazonului, continuă în viața particulară, capătă un aspect de răspundere personală. Exemplificînd aceste trăsături nu putem trece cu vederea jucători ca Nelu Nunweiller, Constantin, care atunci cînd reprezintă culorile clubului o fac la cel mai înalt grad, evoluția lor în arenă fiind urmarea unei pregătiri din cele mai conștiincioase. La polul opus se situează Răducanu, iar lipsa lui din poarta giuleștenilor nu poate fi trecută sub tăcere. Comentînd această dispariție, unul din confrați scria : **„Mi-am adus aminte de acel băiat cumintecare era pînă nu de mult Răducanu, dar care se resimte vizibil de pe urma gloriei care i-a picat pe cap prea repede. Bănișorii în pungă, liota de amici și amice l-au dus prea devreme pe tușă...".** Sau cazul Solomon de la Universitatea Cluj. Nu ne-am propus însă să umplem rîndurile noastre cu exemple ca acestea din urmă. Ar fi prea multe.

Reamintind cuvintele omului din tribună — **„n-au conștiință, dom'le"** — și legîndu-le de obligațiile pe care jucătorii le au față de iubitorii fotbalului, trebuie să spunem : conștiința este egală cu conștiinciozitatea, perseverența, meticulozitatea în pregătire ca și cu ambiția și dragostea pentru culorile clubului, ca să nu mai vorbim de cele ale echipei naționale.

Problema nu este nici pe departe epuizată. Dacă însă cele de mai sus vor fi însușite cît de cît de jucătorii noștri, poate nu vom mai auzi, plecînd de la stadion, cuvinte ca acelea : **„N-au conștiință, dom'le...".**

C. MANTU

Aspect de la antrenamentul de ieri al lotului de juniori

Lotul de juniori — Voința București 4-1 (0-0)

Meci de antrenament, programat pentru îmbunătățirea pregătirii fizice și omogenizarea tactică a lotului de juniori. În prima repriză, aceștia au acționat confuz. După pauză, ei au realizat o serie de faze rapide, bine construite, cu schimbări de joc de pe o parte pe alta, cu intercalarea mijlocașilor în atac. În consecință, au înscris patru goluri prin Ciutac (min. 51, 72 și 73) și Nicolae (min. 53). Pentru Voința a marcat Cristoloveanu (min. 89). Antrenorul Gh. Ola a utilizat următoarea formație: Bărbulescu (min. 46 Ariciu) — Marinescu, Ispir, Ciugarin (min. 46 Diaconu), Viciu — Dumitru, Ciutac (min. 46 Rizea), Iordănescu (min. 46 Ciutac) — Caniaro, Stănăsescu, Nicolae.

Sîntem informați că în meciul cu Ungaria va fi folosită echipa din prima repriză, cu mențiunea că Ștefănescu (în prezent ușor accidentat) va reintra în linia de mijloc.

V. SANDULESCU — coresp.

DUMINICĂ — „CUPA ROMÂNIEI"

Duminică, se va disputa o nouă etapă în competiția dotată cu „Cupa României". Programul cuprinde 18 meciuri, între echipe ce activează în diviziile B și C, precum și în campionatele regionale. Iată partidele : Medicina Iași—Chimia Suceava, Gloria Bîrlad—C.S.M.S. Iași, Ancora Galați— Ceahlăul P. Neamț, Progresul Brăila—Victoria Roman, Marina Mangalia—S.N. Oltenița, Cimentul Medgidia—Metalul București, Dinamo Obor București—Poiana Cîmpina, Chimia Tr. Măgurele—T.U.G. București, Metalul Tîrgoviște—Flacăra Moreni, Dunărea Calafat—C.F.R. Timișoara, Victoria Tg. Jiu—Metalul Hunedoara, Minerul Ghelar—Vagonul Arad, Politehnica Timișoara—C.F.R. I.R.T. Arad, Bihoreana Marghita—Crișul Oradea, C.I.L. Gherla—Minerul Baia Mare, Lemnarul Odorhei—C.F.R. Cluj, Oltul Sf. Gheorghe—C.S.M. Sibiu, Chimia Făgăraș—Ind. sîrmei C. Turzii.

Toate meciurile încep la ora 13,30.

DAR, DE FAPT...

Ne întrebați, tovarășe inginer Ioan Miu, de ce avem atît de multe echipe care se numesc Dinamo și de ce „Știința Craiova" și-a schimbat numele în „Universitatea" — ca și cum ar fi o sucursală a celei din Cluj? Ne întrebați dacă aceste nume au vreo semnificație în fotbalul internațional și dacă nu cumva e vorba doar de o lipsă de fantezie?

În ceea ce privește semnificația în „fotbalul internațional", se pare că nici una. Iar în ceea ce privește fantezia...

De fapt, ani de zile ne-am obișnuit să cumpărăm colonie Doina, pudră Doina, piepteni, cămăși și-returi și covrigi Doina. Am folosit între timp — de ce n-am recunoaște-o? — bretele, dungi de ciorapi și pămătufuri George. Totul era simplu — Doina și George și mai rara Corina, Gigi și Esmeralda — cu deosebirea că Esmeralda n-a acaparat decît vreo două rujuri de buze și o cremă de bătături, fără să aibă pretenții onomastice și asupra covoarelor și mușticurilor de trompetă.

Iată deci de ce întrebarea dumneavoastră ne tulbură — oare am avea nevoie de mai multe nume pentru echipele de fotbal sau pentru orice fel de alte echipe? Nu e oare mai simplu să menținem — poate să și extindem — cele trei sau patru denumiri existente, afectîndu-le doar cîte un nume de oraș — ceea ce le va da un prestigiu aproape cultural, teatral s-ar putea spune.

Mai simplu, evident, ar fi să numerotăm echipele Universitatea de la 1 la 18, cu cifre romane (ceea ce le-ar da un aer clasicizant) sau arabe (ceea ce ar constitui un impuls către matematici). Am putea să le scriem numele, alternînd majusculele cu literele obișnuite, în felul de mai jos: uNiVeRsItAtEa — pentru Universitatea Cluj și UNIVersiTaTea pentru Universitatea Craiova.

Oh, dar cîte metode nu se pot inventa pentru a deosebi între ele echipele pedepsite să poarte același nume!

Li se pot afecta coeficienți, radicali, paranteze, integrale — toate simbolurile pe care algebra le-a creat în cursul dezvoltării ei — ca și denumiri de orașe, fluvii, monumente, regiuni — toate numele pe care geografia le-a descoperit de-a lungul existenței sale.

Dar există o metodă mai simplă — veți spune. Există o metodă firească, de bun simț, pe care istoria a descoperit-o etc... Sau dacă nu istoria în întregime, doar fotbalul. Chiar fotbalul românesc. De pe cînd jucau Ripensia, Juventus, Chinezul, Unirea Tricolor, Sportul Studențesc.

Da, e adevărat, tovarășe inginer. De altfel, prin cuvîntul Dinamo (prescurtare de la „Mașină dinamo-electrică") se subînțelege „Un inductor, electromagnet care comportă un număr pereche de poli și e excitat de către o sursă independentă, fie chiar de către curentul dinamoului după amorsare, un îndus, comportînd bobine reunite în serie etc."

Ceea ce, după cum e ușor de văzut, nu reprezintă perfect schema unei echipe de fotbal. Cel puțin schema echipei cu același nume pe care o cunoaștem noi.

Atunci de ce echipe Dinamo — și încă în serie? Și de ce echipe Universitatea pe bandă?

Știm că schimbarea numelui unei echipe e mai grea decît schimbarea numelui unei cutii cu pudră. Echipa depinde de un club, clubul depinde de...

Pe cînd pudra...

Și cu toate acestea ce serviciu s-ar face suporterilor, specificului local, limbii române și ce deserviciu monotoniei!

Evident, denumirile echipelor nu constituie problema majoră a fotbalului românesc, dar de ce să nu îndreptăm ceea ce se poate îndrepta, înainte de a promova în categoria A o singură echipă cu zece coeficienți?

Camil BACIU

Foileton

Principiile fotbalului modern și specificul jucătorilor noștri

Ne vom ocupa aici, exclusiv, de valorificarea maximă a potențialului de joc al echipelor noastre — reprezentative și de club.

Prin ce s-ar putea obține o asemenea valorificare ? Răspunsul nu este decît : *prin îndrumarea și pregătirea noii generații de jucători în cadrul unui sistem românesc de joc, care să țină seama, după cum am spus, de caracteristicile fotbalului modern și de virtuțile de ordin fizic și psihic ale tineretului nostru.*

Care este în fond concepția modernă asupra fotbalului ? Jocul colectiv, constructiv, dinamic și elastic.

Avînd la bază o tehnică ireproșabilă, cele mai bune echipe europene și sud-americane pot realiza astăzi pe teren, cu o mare dezinvoltură, nu jocul schematic de pînă mai ieri, ci întreaga gamă de acțiuni tactice în care un loc principal îl dețin *schimbările de ritm, o uluitoare mișcare a jucătorilor (cu sau fără minge), o rapidă circulație a balonului în sensuri contradictorii, pase precise și combinații derutante, șuturi năpraznice la poartă etc.*

Acestea fiind caracteristicile fotbalului actual, exprimate deocamdată prin „sistemul de patru fundași" (cu variantele sale), trebuie să aprofundăm principiile după care să ne conducem, și modalitățile prin care ele pot fi materializate pe teren.

Un asemenea obiectiv va fi atins numai printr-un ansamblu de măsuri aplicative, constituite într-un sistem concordant cu stadiul de pregătire și cu însușirile proprii jucătorilor noștri spre a se crea, cu timpul, un stil și apoi o școală românească de fotbal.

TENDINȚE DIVERGENTE ÎNTRE JOCUL ECHIPELOR DE CLUB ȘI CEL AL ECHIPELOR REPREZENTATIVE

Chiar în pregătirea reprezentativelor noastre, A, B, tineret și de juniori, selecționerul și antrenorii respectivi s-au lovit, de la început, de o mare dificultate, care a declanșat, recent, ample discuții în presa de specialitate : *cum pot evolua în reprezentativele ce preconizează o altă modalitate de joc, echipierii care, la cluburi, s-au deprins cu un anumit specific ?* Răspunsul este următorul : *jucătorul care posedă un înalt grad de tehnicitate este în măsură să evolueze în orice formulă tactică, cu condiția ca aceasta să fie bazată pe cîteva principii clare (jocul de bază).*

Componenții loturilor noastre, însă, nu pot să lase așa de ușor la vestiar unele vechi deprinderi căpătate în jocul echipelor de club, spre a adopta noile procedee tactice preconizate pentru jocul reprezentativelor. Și cum gradul de tehnicitate, chiar al unora dintre jucătorii selecționați, nu este atît de strălucit, ei vor păstra anumite automatisme. Cel care a jucat cu libero, se va deprinde greu cu jocul în linie ; cel care a evoluat ca mijlocaș ofensiv, va acționa cu dificultate în postura de mijlocaș defensiv ; cel care a fost numai finalizator, va realiza prea puțin, sau chiar de loc, atributele de coordonator al atacului etc.

Pe lîngă aceasta, de cele mai multe ori, selecționerii, din lipsa unor elemente de prim ordin pentru un anumit post, sînt obligați să facă apel la jucătorii care au îndeplinit alte funcții în echipele de club. Se ivesc atunci și mai multe discrepanțe în jocul acestora, ei neputînd evolua într-un ansamblu orchestral a cărui partitură este la antipod față de aceea exersată la club.

TACTICA LIBERĂ BAZATĂ DE DIRECTIVE PRINCIPIALE

S-a spus, în mod just, că fotbalistul contemporan, menit să fie în primul rînd un creator, poate evolua în echipă după principiile libere ale „Commediei dell'arte", în care mai important decît orice era dreptul de improvizație momentană. Dar și „Commedia dell'arte", oricîte posibilități de evidențiere personală acorda interpreților, trasa, totuși, cadrul în care aceștia se puteau mișca, spre a nu se ajunge la anarhia totală, ce ar fi impietat grav asupra desfășurării acțiunii.

Mărind proporțiile teatrului la vasta scenă a terenului de fotbal, se simte nevoia ca fantezia creatoare a jucătorului, neîncorsetată în nici o schemă, să aibă, totuși, ca fundament, nu numai o mare virtuozitate tehnică, dar și anumite directive principiale, de la care nu se poate abate fără a paraliza acțiunea întregii echipe.

Aceste directive, vizînd jocul de bază, urmează a fi stabilite printr-un sistem propriu de joc, chemat să pună în valoare toate atributele fotbalului modern, dar și calitățile înnăscute și cele dobîndite printr-o îndelungată pregătire.

ÎNTREBĂRI LA CARE RĂSPUNDE NUMAI SISTEMUL

— Pînă unde poate fi extinsă afirmarea jocului individual, care, prin exagerare, frînează sau chiar distruge acțiunea colectivă a echipei ?

— În ce mod trebuie să acționeze atacul, spre a deveni nu numai penetrant, dar și eficient ?

— Care este posibilitatea de conlucrare a fundașilor, spre a ridica o baricadă solidă în fața acțiunilor adversarului ?

— Adoptăm „apărarea în linie" și cum putem s-o transpunem practic pe teren ?

— În caz contrar, adoptăm apărarea cu „il libero" sau aceea cu dublaj obișnuit ?

— Linia de mijloc își va împărți rolurile (ofensiv sau defensiv) și în ce mod ? Vom juca cu 2, sau cu 3 mijlocași ?

— Care este modalitatea de conlucrare a portarului cu fundașii, atît în fazele obișnuite de apărare, cît și la „loviturile standard" (corner, directe sau indirecte etc.) ?

— Atacanții vor aplica principiul „apărării agresive" și în ce mod ?

— Echipa, în întregul ei, își bazează jocul pe apărare supranumerică și pe rare contraatacuri, sau pe elasticitatea jocului care permite și atacuri în valuri, și o apărare consistentă, prin formula 4—4—2 în apărare și 2—4—4 în atac ?

Iată întrebări care pot fi înmulțite la infinit și la care selecționerii și antrenorii de la cluburi nu pot răspunde decît prin înmănuncherea tuturor directivelor de joc într-un sistem de o logică impecabilă, pentru a trasa astfel căile de acționare rațională și eficace a întregii echipe. Lipsa unei idei tactice precise a ieșit în relief și în meciul cu prima selecționată a Poloniei.

În cazul unei clarificări a jocului de bază nu se va realiza o uniformizare (cum cred unii), ci numai unitate în pregătirea și evoluția echipelor de club.

TRĂSĂTURILE SPECIFICE JUCĂTORILOR NOȘTRI

Am spus că totodată sistemul de joc propriu este chemat să țină seama și să pună în valoare însușirile fizice și temperamentale ale poporului nostru.

Prin specificul latin, noi nu putem pune accentul exclusiv pe jocul atletic — cum fac popoarele nordice. Dar nici nu-l putem neglija. Ne sînt proprii, într-o mare măsură : elanul, fantezia creatoare, subtilitatea și varietatea acțiunilor. Le vom putea valorifica deci tot mai bine prin sistemul de joc, spre a le opune modalităților tactice adoptate în fotbalul altor popoare, care posedă însușirile de mai sus în proporții mai reduse.

Pe plan tehnic, întrucît jucătorii noștri nu sînt masivi și, deci, nici nu se mișcă greoi pe teren, va trebui să mizăm pe : promptitudinea reflexelor, viteza de reacție, marea mobilitate — la care trebuie să adăugăm și să cultivăm ridicarea indicelui de rezistență, la nivelul impus de jocul modern.

„Colegiul central de antrenori" are datoria, deci, să opteze pentru acele trăsături ale jocului modern, care se dovedesc cît mai potrivite structurii fizice și temperamentale a jucătorilor noștri.

Comune să ne fie, deci, numai marile principii ale jocului modern, exprimate printr-o tehnică ireproșabilă, printr-o mare claritate a acțiunilor tactice, ca fruct al aprofundării tuturor temelor ce ies mereu la iveală în fotbalul țărilor de mare tradiție.

Virgil ECONOMU

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

totuși, dacă nu de mult oricine era gata să aducă cîte un vreasc pentru „rugul" învinșilor de la Zürich, eșecurile de la gimnastică nu au stîrnit decît rare și palide discuții.

Este, fără îndoială, o vină a gimnasticii — care n-a reușit să-și mențină nealterată popularitatea, să stîrnească interes în mase. Vechile succese au fost uitate — nimic nu-i veșnic sub soare ! — strălucirea medaliilor de odinioară a pălit, diplomele s-au îngălbenit de vreme. În gimnastică trăim de mult din amintiri.

Și iată o primă privire spre viitor. Astăzi, mîine și duminică, la Timișoara, 250 de juniori își dau întîlnire în fața aparatelor de concurs. Ne vor descreți frunțile încîndurate ? Participă maeștri și maestre, componenți ai loturilor naționale, dar și juniori care abia acum caută chei pentru lacătul complicat al porților consacrării.

Cîteva nume dețin capul de afiș și ne grăbim să le facem cunoscute cîmișorenilor. Este vorba, mai întîi, de *Alina Goreac*, din Lugoj, care, două săptămîni la rînd, s-a întrecut cu mari vedete ca *Ianz, Zuchold, Schmidt* (R.D.G.), sau cu *Letourneur* (Franța). Alături de ea — *Irina Săracuț, Petre Mihaiuc, Gheorghe Păunescu*, de asemenea componenți ai selecționatelor țării, care au susținut recent examene dificile peste hotare.

Campionatul republican de juniori din acest an reține atenția în mod deosebit deoarece în 1968 țara noastră va organiza o importantă competiție internațională, „Cupa speranțelor olimpice", și firește că ne interesează de pe acum să știm cum va fi reprezentată gimnastica noastră la această întrecere.

Cîți dintre sportivii ce vor evolua azi, mîine și poimîine — la Timișoara — vor ajunge în loturile naționale ? — iată ceea ce vom urmări în primul rînd să desprindem după finalele juniorilor.

★

De două săptămîni, în plin centrul Capitalei, șahul ține afișul în aula Institutului de petrol și gaze. Deocamdată nu prea face săli pline. Paradoxal să nu se găsească 500—600 de amatori, dornici să urmărească un campionat, într-un oraș în care, după aprecieri cu totul aproximative, cam a cincea parte a populației știe să joace. Ce-i drept, finala — pînă acum cel puțin — n-a fost strălucitoare. Florin Gheorghiu a socotit, încă înainte de a fi susținut prima partidă, că va redeveni campion prin tradiție. Sau, cum spunea cineva cu umor amar, pentru că nu există altcineva care ar putea fi primul.

Pe table lucrurile s-au petrecut oarecum altfel și, după 10 runde, marele maestru nu se afla în obișnuita sa postură de urmărit, ci într-una, mult mai dezagreabilă, de urmăritor, lider fiind clujeanul Adrian Buză.

Demarajul dintre ultimele runde a animat finala, mai ales că la primul loc aspiră cu șanse apreciabile și Ciocîltea, Ungureanu, Radovici, Partoș. O concurență care ar putea umple totuși aula Institutului de petrol și gaze.

★

În sfîrșit, popicele. Se spune că în lume acest sport ar avea mai mulți adepți decît fotbalul. Cert este faptul că jocul a depășit nivelul „rămășagului pe cinci halbe", devenind o întrecere în toată regula, cu antrenamente drastice, cu probleme de tactică și teorie, cu literatură de specialitate. Nouă, cel puțin, popicele ne-au adus mai multe satisfacții și trofee decît, să zicem, fotbalul, pentru a ne menține în notă. Jucătorii noștri sînt clasați pe locuri fruntașe în statistica mondială.

De aceea campionatul național — la individual și la perechi — în care se înfruntă cei mai iscusiți lansatori de bile — este privit cu interes dacă nu chiar cu emoție. Actualii deținători ai titlurilor, Petre Purje, la individual, și Petre Purje-Cristu Vînătoru, la perechi, așteaptă un asalt hotărît din partea adversarilor lor. Întrecerile încep de astăzi, la ora 8.30, în sala Voința din Capitală.

Un amănunt inedit : în acest an are loc pentru prima oară și un campionat rezervat juniorilor. Ce ți-e și cu popicele !

TINERII HANDBALIȘTI ÎNVINGĂTORI ÎN R.D.G.

Zilele trecute, în orașele Gustrow și Schwerin din R.D.G. s-au disputat partidele de handbal dintre reprezentativele de juniori și junioare ale României și R. D. Germane. La înapoierea în țară, l-am rugat pe prof. C. POPESCU, conducătorul delegației, să ne răspundă la cîteva întrebări.

— Ce rezultate au obținut echipele noastre ?

— Foarte bune. După o întrerupere de 8 ani, reprezentativele de juniori și-au reluat activitatea prin victorii categorice.

În primele jocuri de la Gustrow, junioarele și juniorii noștri au învins categoric reprezentativele similare ale R. D. Germane : 15—7 (8—2) (f), 24—16 (13—6) (m). Meciurile următoare au avut loc două zile mai tîrziu la Schwerin. Dornicii de a se revanșa, juniorii germani au făcut totul pentru a cîștiga, dar, handbaliștii noștri au învins din nou cu 14—8 (7—2) și, respectiv, 12—10 (4—7).

— Cum a fost apreciată evoluția sportivilor români ?

— Ziarele au avut numai cuvinte de laudă la adresa handbaliștilor noștri. Titluri ca „EVOLUȚIA SUPERIOARĂ A ROMÂNILOR", „TEHNICA A PRIMAT", „JUNIORII ROMÂNI NU POT FI ÎNVINȘI" au apărut de fiecare dată în ziare, după partidele respective. Bineînțeles că toate acestea ne-au bucurat și ne dau speranța că munca cu juniorii va da rezultate și mai bune în viitor.

— Cîteva cuvinte comparative privind evoluția juniorilor celor două țări.

— La pregătirea tehnică, a fost evident pentru toată lumea că reprezentanții handbalului românesc sînt mult superiori celor din R.D.G. În schimb, juniorii germani sînt mai bine pregătiți din punct de vedere fizic.

— Cine s-a ocupat de juniori și care dintre ei s-au evidențiat ?

— De junioare au răspuns antrenorii SIMION POMPILIU și ION SCHUSTER, iar de juniori DUMITRU LUPESCU și ION DONCA. Jucătoarele cele mai apreciate au fost SIMONA ARGHIR și EMILIA NEGHINĂ. De la băieți, au primit aprecieri unanime RĂDUȚOIU și BOTA. De altfel, aceștia au fost selecționați în lotul de tineret al Bucureștiului, urmînd să evolueze în fața spectatorilor noștri la turneul ce se dispută în sala Floreasca.

Paul IOVAN

PRONOSTICUL ANTRENORULUI VLADIMIR GROSARU DE LA METROM BRAȘOV PENTRU CONCURSUL PRONOSPORT DE DUMINICĂ

PRONO SPORT

Pentru concursul Pronosport nr. 46 de duminică 19 noiembrie 1967, am solicitat părerea antrenorului VLADIMIR GROSARU, de la echipa METROM Brașov, care a indicat următoarele pronosticuri : I : Politehnica Timișoara — C.F.R. Arad 1 ; II: Metalul Tîrgoviște — Flacăra Moreni 1, 2; III : Ancora Galați — Ceahlăul Piatra Neamț 2 ; IV : Chimia Făgăraș — Industria sîrmei Cîmpia Turzii 2; V : Gloria Bîrlad — C.S.M.S. Iași 2; VI : Progresul Brăila — Victoria Roman 1; VII : Foggia — Catania 1, X; VIII : Lecco — Bari 1; IX : Livorno — Monza 1 ; X : Messina — Catanzaro X ; XI : Modena — Potenza 1, X ; XII : Palermo — Lazio 1 ; XIII : Verona — Venezia 1, X.

Reamintim că la acest concurs se atribuie în cadrul premiului excepțional un autoturism „MOSKVICI 408" cu 4 faruri și radio, plus 23 000 lei în numerar în afara premiilor obișnuite în bani.

Pentru o mai bună orientare în indicarea pronosticurilor recomandăm să se țină cont că primele șase meciuri (I—VI) se dispută în cadrul „Cupei României".

Astăzi și mîine sînt ultimele zile în care vă mai puteți depune buletinele.

● Tragerea LOTO de astăzi va avea loc la BUCUREȘTI, în sala Clubului Finanțe-Bănci din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18,00.

O ÎNTREBARE

Ne-a scris MIHAI VÎLCEANU, corespondentul nostru din Cugir. Iată ce cuprinde scrisoarea sa :

„Ștefan Chirilă, membru al secției de fotbal A. S. Cugir, m-a insultat și amenințat pentru faptul că am criticat comportarea nesportivă a jucătorilor Ivan și Cocoș (de la A.S. Cugir) în timpul meciului A. S. Cugir—Gaz metan Mediaș".

Deci, pentru că a criticat manifestările huliganice ale unor jucători din Cugir, colaboratorul nostru este pus la... punct.

Surprinzătoare, atitudinea tovarășului Chirilă !

Surprinzătoare, deoarece în ultimii ani nu ni s-a mai semnalat nici un caz de persecutare a corespondenților. Ștefan Chirilă dorește — se pare — să reînvie practici de mult uitate în relațiile cu presa. Să ne mai mire că jucătorii din această echipă au atitudini huliganice, cînd unul din conducători se poartă cum se poartă !

Cît adevăr în proverbul : **„Spune-mi cu cine umbli, să-ți spun cine ești !"**

PARTICIPANTELE LA TURNEUL INTERNAȚIONAL DE SCRIMĂ DE LA BUCUREȘTI

Ț.S.K. MOSCOVA — O ECHIPĂ DE VALOARE MONDIALĂ

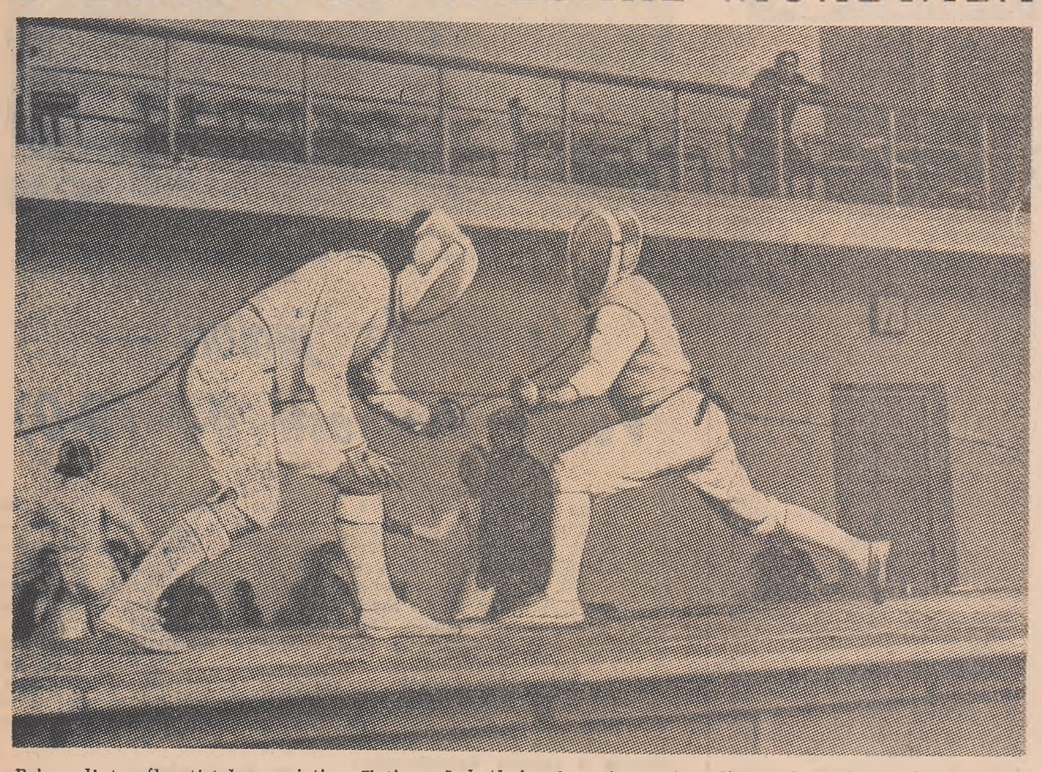

Prima dintre floretistele sovietice, Tatiana Lubeţkaia (în stînga) în plin asalt. Adversară — Ileana Drîmbă. Cele două floretiste se vor întîlni din nou în turneul de la Bucureşti

Respectînd tradiţia, clubul sportiv Ţ.S.K. MOSCOVA va trimite şi de data aceasta, la Turneul internaţional de la Bucureşti, o delegaţie dintre cele mai valoroase.

În primul rînd, pe cea de spadă, care va fi condusă de cunoscutul trăgător Bruno Habarov, **campion mondial la Budapesta (1959) şi medaliat olimpic la Roma. Habarov, apreciat ca un tehnician desăvîrşit, aşteaptă cu nerăbdare, cum subliniază şi presa de specialitate, competiţia de la Bucureşti care îi va oferi un excelent prilej de confruntare cu cîteva din marile valori ale spadei europene, în speţă cu trăgătorii polonezi şi unguri. Fireşte, dintr-un asemenea duel, festivalul internaţional de scrimă de la „Steaua" va spori mult în interes. Habarov va avea ca parteneri de echipă o serie de trăgători deosebit de tenaci, totodată buni tehnicieni, cum sînt** Viktor Bîkov, Oleg Pusanov şi Vladimir Motwulewski.

Nume cu rezonanţă internaţională întîlnim şi la nivelul celorlalte probe.

La floretă, de pildă, lotul clubului moscovit cuprinde pe Alecsandr Litov, Alecsandr Seveliov, Iurii Rumin **şi** Eduard Jlutko. **Sînt trăgători care, prin performanţele realizate în diferite competiţii interne şi internaţionale, anul acesta mai ales, şi-au cucerit dreptul de a fi titularizaţi chiar în lotul primei reprezentative a Uniunii Sovietice. Va fi foarte interesantă „bătălia" dintre floretiştii de la Ţ.S.K. Moscova şi cei de la Steaua, îndeosebi.**

Pentru sabie, conducerea clubului şi-a fixat privirile, în primul rînd asupra lui Eduard Vinokurov, **cîştigătorul recentului turneu organizat în cadrul ultimei repetiţii olimpice, la Ciudad de Mexico. Vinokurov, după cum au apreciat şi agenţiile de presă, s-a impus, într-adevăr, ca un sabrer de mare clasă, astfel că prezenţa sa acum, la turneul de la Bucureşti, nu este lipsită de interes. Alături de Vinokurov va apare** Oris Melnikov, **unul dintre trăgătorii de mare fineţe, constant fruntaş în principalele competiţii internaţionale din ultimii trei ani. Ceilalţi sabreri ai Ţ.S.K. Moscova sînt:** Vladimir Naslimov, Viktor Sidiak **şi** Jaroslav Sitnikov, **primii doi componenţi ai lotului reprezentativ al U.R.S.S.**

În sfîrşit, din rîndul floretiştelor reţin atenţia în special Tatiana Lubeţkaia **şi** Carolina Mirzoeva, **sportive care ocupă un loc în primele 10 în ierarhia celor mai bune scrimere sovietice. Alături de ele vor evolua** Lidia Ersaţkaia **şi** Rossia Kantarovici, **sportive mai tinere, la primii paşi către consacrare.**

Aşadar, un lot puternic, capabil să lase o frumoasă impresie la Bucureşti (t. st.)

Actualitatea internaţională

COLUMBIANUL PACHON CONDUCE ÎN „TURUL MEXICULUI"

Etapa a 11-a a Turului ciclist al Mexicului, desfăşurată între Guadalajara — Zamora (216 km), a fost cîştigată de rutierul mexican Augustin Juarez cronometrat cu timpul de 5 h 21:40. El a fost urmat la 25 sec. de Megyerdi (Ungaria), la 35 sec. de Heriberto Diaz (Mexic) şi la 45 sec. de Scopel (Italia). Cu timpul lui Scopel a fost marcat un grup de 10 alergători între care se află şi liderul clasamentului general, Alvaro Pachon (Columbia).

În clasamentul general individual continuă să conducă Pachon, urmat la 2:03 de Rodriguez (Mexic), la 4:29 de Pynew (Olanda), la 6:54 de Dimitriev (U.R.S.S.) şi la 7:36 de Megyerdi (Ungaria). Pe echipe conduce selecţionata Columbiei, urmată de formaţiile Mexicului, Ungariei, U.R.S.S., Poloniei, Cehoslovaciei etc.

FAVORIŢII OBŢIN NOI VICTORII ÎN TURNEUL DE TENIS DE LA BRISBANE

Turneul internaţional de tenis de la Brisbane a continuat cu desfăşurarea partidelor din turul III al probei de simplu bărbaţi. Jucătorul danez Jan Leschly a obţinut o nouă victorie în dauna australianului Crealy pe care l-a învins cu 6—3, 6—4. Principalii favoriţi ai turneului, australienii Newcombe şi Emerson au cîştigat la compatrioţii lor Dent (6—0, 6—4) şi, respectiv, McDonald (6—4, 6—4). Alte rezultate: Ruffels (Australia) — Ulrich (Danemarca) 2—6, 7—5, 6—4; Bowrey (Australia) — Curtis (Australia) 3—6, 7—5, 6—0; Roche (Australia) — Broun (Noua Zeelandă) 6—2, 6—3.

Au început şi întrecerile feminine. Iată primele rezultate înregistrate: Turner (Australia) — Marshall (Australia) 6—1, 6—2; Subirats (Mexic) — Starr (Australia) 6—0, 7—5; Kenny (Australia) — Bakker (Olanda) 6—4, 7—5; Sherrif (Australia) — Eisel (S.U.A.) 6—3, 6—3.

Vicepreşedintele U.E.F.A., SANDOR BARCS, propune:

ACTUALUL CAMPIONAT EUROPEAN DE FOTBAL — ETAPĂ PRELIMINARĂ A C.M.

BUDAPESTA 16 (Agerpres). — În cadrul unei conferinţe de presă, Sandor Barcs, vicepreşedinte al U.E.F.A., s-a referit la unele probleme actuale ale fotbalului internaţional.

Cu privire la campionatul european de fotbal, S. Barcs a spus că, potrivit proiectelor U.E.F.A., acesta ar trebui să se ţină din doi în doi ani. Dacă va preceda campionatul mondial, atunci campionatul european va putea conta drept etapă preliminară a campionatului mondial, iar cîştigătorii celor opt grupe se vor califica automat între cele 16 finaliste ale campionatului mondial.

Acest sistem este propus de U.E.F.A. pentru a fi acceptat cu începere din anul 1968, cînd cîştigătorii celor opt grupe preliminare ale actualului campionat european interţări se vor califica direct în turneul final al campionatului mondial din 1970 din Mexic. Pentru campionatul mondial din Mexic, Europa pretinde 9 locuri, Anglia fiind calificată din oficiu, ca deţinătoare a „Cupei Jules Rimet".

Dacă echipa Angliei va cîştiga grupa sa preliminară a campionatului european, atunci U.E.F.A. propune următorul sistem de desemnare a celei de-a 9-a echipe: echipele clasate pe locul secund în fiecare serie preliminară vor juca între ele sistem eliminatoriu (tur-retur), învingătoarea urmînd să obţină calificarea pentru Mexic.

La 19 decembrie, la Zürich se vor întruni preşedinţii federaţiilor naţionale de fotbal din Europa şi dacă două treimi dintre ei vor fi de acord cu un campionat european combinat cu cel mondial, U.E.F.A. va supune această propunere Congresului F.I.F.A., care va avea loc probabil în iunie 1968.

Pe de altă parte, potrivit unor ştiri publicate de presa sportivă belgiană, se pare că propunerea avansată de conducerea U.E.F.A. va întîmpina serioase opoziţii, deoarece campionatul european se află într-o fază înaintată şi calificarea la mondiale pe baza acestei competiţii ar dezavantaja unele echipe.

LARSEN, GHELLER, KORCINOI, GLIGORICI ŞI PORTISCH — CALIFICAŢI PENTRU TURNEUL CANDIDAŢILOR LA TITLUL MONDIAL DE ŞAH

Un turneu de baraj Hort—Reshevsky—Stein va desemna pe al 6-lea candidat

TUNIS 16 (Agerpres). — Turneul interzonal de şah de la Soussa (Tunisia) s-a încheiat cu victoria marelui maestru danez Bent Larsen, care a totalizat 15½ puncte din 21 posibile. Alături de Larsen pentru turneul candidaţilor la titlul de campion mondial s-au mai calificat marii maeştri Efim Gheller şi Victor Korcinoi (U.R.S.S.), Svetozar Gligorici (Iugoslavia) şi Lajos Portisch (Ungaria). Al şaselea calificat va fi desemnat în urma unui turneu de baraj între V. Hort (Cehoslovacia), S. Reshevsky (S.U.A.) şi L. Stein (U.R.S.S.).

Clasamentul final confirmă pronosticurile iniţiale, toţi favoriţii situîndu-se în primele şase locuri. Excepţie face doar marele maestru iugoslav Bora Ivkov, care în acest turneu nu s-a prezentat în forma sa obişnuită, pierzînd în ultima rundă şi la tînărul jucător brazilian Mecking. De altfel Enrique Mecking, (15 ani), a fost revelaţia acestui turneu, reuşind nu numai cîteva victorii spectaculoase ci şi plasarea pe un loc onorabil (11—12, la egalitate cu Ivkov), obţinînd un procentaj de 50 la sută, care-i dă dreptul la o notă de mare maestru internaţional.

Ultima rundă a fost cea mai liniştită dintre toate, opt partide încheindu-se remiză. Gligorici l-a învins pe Bouaziz. Remiză a fost consemnată în partidele: Stein — Kavalek, Sharap — Korcinoi, Matanovici — Larsen, Quellar — Gheller, Matulovici—Hort, Barczay — Byrne, Portisch — Reshevsky şi Miagmarsuren — Gipslis.

Iată clasamentul final al turneului: 1. Larsen (Danemarca) 15½ p; 2—4. Gheller (U.R.S.S.), Korcinoi (U.R.S.S.) şi Gligorici (Iugoslavia) 14 p; 5. Portisch (Ungaria) 13½ p; 6—8. Reshevsky (S.U.A.), Stein (U.R.S.S.) şi Hort (Cehoslovacia) 13 p; 9. Matulovici (Iugoslavia) 12½ p. 10. Matanovici (Iugoslavia) 12 p; 11—12. Ivkov (Iugoslavia), Mecking (Brazilia) 11 p; 13—14. Gipslis (U.R.S.S.) şi Kavalek (Cehoslovacia) 10 p; 15. Suttles (Canada) 9½ p; 16—17. Barczay (Ungaria), Bilek (Ungaria) 9 p; 18. Byrne (S.U.A.) 7½ p. 19—20. Quellar (Columbia) şi Miagmarsuren (Mongolia) 6½ p; 21. Sharap (Noua Zeelandă) 4 p; 22. Bouaziz (Tunisia) 3½ p.

ŞAPTE „RETURURI" ALE LUI VICTOR BARNA

Părerea fostului campion mondial despre „secretul" supremaţiei jucătorilor din Asia

Este greu de presupus ca cineva care — în ultimii 40 de ani — a jucat sau a avut vreo tangenţă cu tenisul de masă să nu fi auzit de Victor Barna, un adevărat vrăjitor în minuirea mingii de celuloid. Multiplu campion al lumii între 1929 şi 1939, Victor Barna a înscris în prestigioasa sa carte de vizită nu mai puţin de 22 de titluri mondiale: 7 (echipe) +5 (simplu) +8 (dublu bărbaţi) +2 (dublu mixt). În plus, el a fost — o dată — finalist (1931) la simplu, iar altă dată (1953 la Bucureşti), a cîştigat „Cupa Jubiliară", ca să nu mai vorbim de victoriile sale din atîtea şi atîtea competiţii internaţionale de pe toate meridianele.

Deşi a abandonat activitatea practică de mulţi ani, fostul as de odinioară al paletei este şi astăzi o figură proeminentă în sportul care l-a consacrat, un profund şi respectat cunoscător în materie. Iată de ce, zilele trecute, am încercat o satisfacţie deosebită cînd am avut prilejul să schimb cîteva cuvinte cu Victor Barna — aflat într-o vizită în Bucureşti. Amabil ca de obicei, el mi-a fost un foarte agreabil interlocutor.

— Pentru a cîta oară în Bucureşti?

— Cred că pentru a treia oară. O dată, mi se pare, înainte de război, iar a doua oară, ca participant la cea de a XX-a ediţie a campionatelor mondiale.

— Cum vi se pare Capitala României de la ultima dv. vizită?

— Încă de la sosire am fost de-a dreptul surprins. Schimbările sînt formidabile, şi nu se poate să nu fii impresionat de numeroasele şi frumoasele clădiri. Bucureştiul a devenit o adevărată capitală.

— Iubitorii tenisului de masă de la noi ar dori să vă cunoască părerea asupra valorii actuale a acestui sport în Europa şi în Asia. Eventual, care ar fi raportul de forţe?

— Jucătorii continentali practică un tenis de masă oarecum demodat, prea defensiv, cu începătorul, accentul căzînd mai mult pe efecte. Cînd vor să joace rapid, europenii se pripesc, se hazardează şi... greşesc. Ei nu ştiu încă să execute schimburi de mingi prelungite în plină viteză. Există carenţe şi în jocul de picioare. Japonezii — de exemplu — şi desigur şi jucătorii chinezi, au o tehnică remarcabilă, axată pe atac, pe atacul într-o viteză debordantă, folosind şi efectele. Sportivii japonezi contează pe trei elemente hotărîtoare: inteligenţă — luciditate, excelent joc de picioare şi o voinţă extraordinară. Referindu-mă la acest ultim atu, mă gîndesc că majoritatea jucătorilor asiatici acţionează extrem de decis, avînd puterea de a forţa cîştigul chiar la scoruri net nefavorabile. Nu îşi fac prea multe calcule. Sau, poate, le fac fulgerător. Cu toate că sînt virtuoşi în contraatacurile de lîngă masă ei ştiu însă să realizeze acest lucru şi de la semidistanţă. Aşadar, concluzia se deduce şi singură. Diferenţa de valoare este enormă. Mai este nevoie să mai fac precizarea de partea cui?

— Nu, mulţumesc. Este limpede. Şi în acest context, care este locul pe care-l ocupă tenisul de masă românesc?

— În apropierea celui suedez, iugoslav. Păcat că Negulescu acţionează cu lovituri telefonate şi de aceea nu surprinde. Giurgiucă ar putea fi cotat oricînd ca primul jucător din Europa. Cu condiţia însă să nu mai lovească atît de uniform, să aducă mai multă inventivitate. De pildă, englezul Barnes, fără a avea calităţile lui Giurgiucă, este un adversar periculos tocmai datorită unui bagaj bogat de lovituri. La fete, prezentaţi aceeaşi garnitură, în frunte cu redutabila Maria Alexandru. În schimb, nu cunosc valoarea tinerei dv. generaţii de jucători şi jucătoare. N-am auzit încă de nici un nume nou.

— Care concepţie este dominantă şi care sînt tendinţele care se manifestă în acest sport?

— O pregătire fizică temeinică dublată de un joc plin de variaţie: intensitate, dirijare, efecte, în care să primeze ofensiva. De asemenea, consider ca deosebit de util, antrenamentul realizat prin participarea la cît mai multe concursuri. Apoi, fără a fi adeptul defensivei, cred că o apărare bună este necesară şi o astfel de „armă" nu ar trebui eliminată. De exmplu, Eberhard Scholer reuşeşte să facă faţă cu succes în competiţiile de anvergură. La ultimele ediţii ale C.M. — Ljubljana şi Stockholm — el a ajuns de fiecare dată în semifinale. Desigur, nici în acest caz nu se poate vorbi de o apărare pură ci de una combinată cu atacul. Şi încă ceva. Loviturile ofensive din rever sînt cam neglijate. Cei care vor reuşi să umple mai repede şi acest gol, vor fi — fără îndoială — avantajaţi.

— Preferaţi vreun sistem special de antrenament?

— Nu! Jucătorul trebuie să se pregătească tot timpul cu seriozitate, să acţioneze ca la concurs. Dacă se vădesc semne de oboseală este bine ca antrenamentul să fie întrerupt. Altfel, scopul nu mai este atins.

— Deşi prematur, poate riscaţi un pronostic pentru „europenele" din aprilie viitor, de la Lyon?

— Într-adevăr, este prea devreme pentru a mă pronunţa. Acum întrevăd şanse pentru cehoslovaci şi ruşi la băieţi, iar la fete, rămîne acelaşi pluton printre care şi jucătoarele româncе. Dar, pînă atunci...

Interviu consemnat de
C. COMARNISCHI

CUM A FOST LA ORLEANS

- **Oraşul Ioanei d'Arc şi al florilor a făcut o caldă primire gimnaştilor români**
- **„Mina" antrenorului japonez Himori**
- **Echipa noastră — sub posibilităţi**

La numai o săptămînă după concursul de la Dessau (R. D. Germană), echipa masculină de gimnastică a României a susţinut o nouă întîlnire internaţională: la Orleans, cu reprezentativa Franţei. L-am rugat pe secretarul general al federaţiei de specialitate, prof. NICOLAE VIERU, să ne împărtăşească amănunte despre meciul dintre echipele masculine ale Franţei şi României, să ne furnizeze unele explicaţii în legătură cu diferenţa severă, în favoarea gazdelor, consemnată în foile de arbitraj. Iată însemnările sale:

În timp ce despre echipa R.D. Germane ştiam destule lucruri (îi cunoşteam forţele şi mai ales individualităţi încă înainte de alinierea în faţa aparatelor), în Franţa plecam oarecum dezavantajaţi din acest punct de vedere, ştiam prea puţin despre viitorii noştri adversari. În orice caz, prin prisma rezultatelor anterioare ca şi prin cea a bilanţului înregistrat de echipa franceză în alte confruntări internaţionale, nădăjduiam că meciul va fi echilibrat, iar scorul strîns. Aşa a şi fost, de altfel, în general, dar unele „accidente" (ratarea de cîţiva dintre componenţii echipei române a exerciţiilor la cal, ca şi evoluţia slabă a unor gimnaşti pe care-i consideram de bază) a făcut ca finalmente avantajul gazdelor noastre să fie sever, în orice caz mai mare decît diferenţa reală dintre cele două formaţii.

Dar, mai întîi cîteva cuvinte despre exerciţiile impuse.

Cu excepţia barei fixe, aparat la care gimnaştii francezi s-au prezentat chiar mai bine decît echipa R.D. Germane, concursul a purtat în prima zi amprenta echilibrului: egalitate la sol (45,10—45,10 p), diferenţe minime (de cîteva zecimi) la celelalte aparate, în favoarea gazdelor. Dar, calul cu mînere a constituit din nou o piatră de încercare pentru echipa noastră, ea pierzînd puncte preţioase la acest aparat. Notele obţinute de Tohăneanu (8,60) şi Silaghi (8,50) au cîntărit greu la această probă, iar dacă adăugăm şi ratările lui Silaghi şi Coşariu de la bară ne explicăm avantajul de 5,70 p cu care echipa Franţei a terminat exerciţiile impuse. La liber ales, gimnaştii români au evoluat mai aproape de valoarea lor, reuşind să cîştige trei aparate: solul (46,10—46,05), calul cu mînere (46,15—45,70) şi săriturile (46,95—46,80). Dacă Coşariu şi Cadar n-ar fi ratat la paralele, iar Coşariu şi Silaghi — la bară fixă, echipa română ar fi putut cîştiga fără dificultate şi aceste aparate şi scorul final ar fi fost mai strîns. Aşa, însă, echipa franceză a obţinut victoria cu un avans de 7,80 p.

Succesul formaţiei gazdă îşi are explicaţia, în primul rînd, în excelenta comportare a lui Christian Guyffroy, un gimnast cu deosebite calităţi, care a prezentat exerciţii de mare dificultate la toate aparatele. „Mîna" antrenorului japonez Josaku Himori, care lucrează de aproape patru ani în Franţa, se vede deja, el dispunînd la ora actuală de o echipă relativ tînără (media de vîrstă 24 ani), bine pusă la punct în ceea ce priveşte pregătirea tehnică, care poate spera, îndreptăţit, la un loc în primele şase la J.O. de la Ciudad de Mexico.

Din selecţionata noastră s-a evidenţiat doar Petre Mihaiuc, care a lucrat curat, elegant, reuşind să se claseze pe locul al doilea la individual compus, după valorosul Guyffroy. Pentru a se înscrie definitiv în circuitul valorilor mondiale, Mihaiuc va trebui, însă, să lucreze mult în viitor, îndeosebi în direcţia dezvoltării forţei şi sporirii dificultăţii exerciţiilor de la bară şi inele. Consider ca nemulţumitoare comportarea lui Cadar. El nu este la punct cu pregătirea tehnică şi — în plus — îşi schimbă exerciţiile de la un concurs la altul. Silaghi (au observat-o chiar şi specialiştii francezi) — în evident regres, el făcînd faţă din ce în ce mai greu solicitărilor unui concurs internaţional, mai ales din cauza ţinutei sale defectuoase şi a exerciţiilor lipsite de dificultate de la inele şi bară.

Orleans-ul, oraşul Ioanei d'Are şi al florilor, a întîmpinat cu multă căldură pe gimnaştii români, iar publicul prezent în cele două zile de concurs în noua sală de sport din localitate ne-a oferit un excelent exemplu de competenţă şi sportivitate.

Nicolae VIERU
secretar general al F.R. Gimnastică

ASEARĂ, LA HOCHEI

SELECŢIONATA DE TINERET — SKODA PLSEN 5-11 (1-6, 3-4, 1-1)

Echipa de tineret a ţării noastre a susţinut aseară, pe patinoarul „23 August" din Capitală, primul joc internaţional din actualul sezon, întîlnind formaţia cehoslovacă Skoda Plsen. Victoria a revenit oaspeţilor cu scorul de 11—5 (6—1, 4—3, 1—1). Au marcat: Valenta (2), Kozak (3), Nechyba (3), Hora, Brada, Smid (Skoda), Petrescu (2), Trăuşan, Constantinescu şi Huţanu (Select. tin.). Au arbitrat: C. Sgîncă şi F. Gubernu.

ÎN „C.C.E." LA BASCHET

● La Mendrisio s-a disputat meciul dintre echipa elveţiană Riri Mendrisio şi formaţia spaniolă Creff Madrid, contînd pentru „Cupa campionilor europeni" la baschet feminin. Gazdele au obţinut victoria cu scorul de 58—46 (33—26). Returul se va desfăşura duminică la Madrid.

● În cadrul „Cupei campionilor europeni" la baschet (masculin), echipa vest-germană M.T.V. Giessen a învins la Luxemburg formaţia locală Racing cu 76—63 (29—23).

După severul 16-3 de la Lyon, rugbiştii neo-zeelandezi au folosit rezervele!

PARIS, 17 (prin telex). *Miercuri, la Lyon, echipa de rezerve a Noii Zeelande, întărită doar cu 4 titulari (înaintaşii Lochore, Hazlett, Meads şi McLeod) a dispus net de o foarte puternică selecţionată a Sud-Estului Franţei (cu 7 internaţionali A în formaţie) la scorul de 16—3 (3—3). Cei 7 internaţionali sînt probabil binecunoscuţi amatorilor de rugbi din România: Maso, Guy Cambérabéro, Carrère, Herrero, Plantefol, Gruarin şi Berejnoi. După cum arată şi scorul, gazdele au rezistat cumva prima jumătate a meciului, dar imediat după reluare oaspeţii s-au impus autoritar. Punctele au fost înscrise printr-un drop-goal de către rugbiştii francezi şi prin patru încercări, dintre care două transformate, de către „All Blacks".*

La 25 noiembrie, pe stadionul Colombes din Paris, are loc testmeciul Franţa — Noua Zeelandă.

J. J. VIERNE
de la ziarul „L'Equipe" — Paris

TREI FRUNTAŞE ÎN CAMPIONATUL DE HOCHEI AL CEHOSLOVACIEI

PRAGA, 16 — În campionatul cehoslovac de hochei pe gheaţă după 14 etape lupta pentru primul loc în clasament este foarte disputată. În prezent un grup de trei echipe (Dukla Jihlava, Sparta Praga şi Z. K. L. Brno) s-au detaşat net de celelalte echipe, dintre ele urmînd a fi desemnată echipa campioană a Cehoslovaciei. În clasament conduce Dukla Jihlava cu 25 puncte, urmată de A.P.R.T.A. Praga cu 24 puncte, Z.K.L. Brno cu 23 puncte, Tesla Pardubice 14 puncte, Slovan Bratislava 13 puncte etc.

În etapa a 14-a, Dukla Jihlava a jucat în deplasare cu formaţia Snop Kladno pe care a învins-o cu 5—2 (0—1, 3—1, 2—0). Alte rezultate: Sparta Praga — T.J. Chomutov 4—1 (1—0, 0—1, 3—0); Tesla Pardubice — T. J. Gotwaldov 1—5 (1—2, 0—1, 0—2); H. Z. Litvinov — V.S.J. Kosice 5—5 (3—1, 0—1, 2—3).

● În meci retur pentru „Cupa campionilor europeni" la hochei pe gheaţă, Valerengen Oslo a întrecut cu scorul de 15—1 (5—0, 3—1, 7—0) echipa daneză Gladsaxe Copenhaga. Învingători şi în primul joc (scor 12—1), hocheiştii norvegieni s-au calificat pentru turul următor al competiţiei.

FOTBAL PE GLOB • FOTBAL PE GLOB • FOTBAL PE GLOB

REAL MADRID, EGALAT LA COPENHAGA

În cadrul competiţiilor europene de fotbal s-au disputat noi întîlniri. La Copenhaga, în prezenţa a 40 000 de spectatori, s-au întîlnit în optimile de finală ale „Cupei campionilor europeni" formaţiile Hvidovre Copenhaga şi Real Madrid. După un meci echilibrat cele două echipe au terminat la egalitate: 2—2 (1—1). Pentru gazde au marcat Hansen (min. 25) şi Petersen (min. 71). Golurile spaniolilor au fost înscrise de Gento (min. 40) şi Pirri (min. 46). Tot în optimile de finală ale C.C.E., la Viena, Rapid Viena a învins cu scorul de 1—0 (0—0) formaţia vest-germană Eintracht Braunschweig. Golul victoriei a fost înscris în minutul 53 de Hasil. De remarcat că oaspeţii au jucat între minutele 40 şi 60 în zece jucători, Ulsass fiind accidentat la arcadă.

FERENCVAROS A ÎNVINS REAL SARAGOSA CU 3—0

● La Budapesta s-a desfăşurat ieri meciul Ferencvaros — Real Saragosa din cadrul turului al doilea al „Cupei oraşelor tîrguri". Victoria a revenit gazdelor, cu scorul de 3—0 (0—0). Au marcat Novak (din 11 m), Varga şi Katona. (În tur 2—1 pentru Saragosa).

BOLOGNA — DINAMO ZAGREB 0—0

În „Cupa Cupelor" s-a disputat partida dintre formaţiile N.A.C. Breda şi Cardiff City. Deşi au jucat pe teren propriu (la Eindhoven), fotbaliştii olandezi nu au reuşit decît un rezultat egal: 1—1 (1—0). Ei au deschis scorul în minutul 7 prin Visschers, egalarea survenind în minutul 67 prin golul marcat de Kingo. Partida a fost urmărită de 15 000 spectatori. Pe stadionul Municipal din Bologna, într-un meci contînd pentru „Cupa oraşelor tîrguri", F.C. Bologna a terminat la egalitate, 0—0, cu deţinătoarea trofeului Dinamo Zagreb. Returul acestui meci va avea loc la 22 noiembrie la Zagreb.

CUPA EUROPEI CENTRALE

În primul tur al competiţiei internaţionale de fotbal „Cupa Europei centrale", echipa „Steaua roşie" Belgrad, jucînd pe teren propriu, a învins cu scorul de 3—0 (1—0) formaţia maghiară Dyosgyor. Toate cele 3 goluri ale învingătorilor au fost înscrise de Djaici.

În cadrul aceleiaşi competiţii, Atalanta Bergamo a dispus în deplasare cu 2—1 (0—1) de F.C. Austria, Jednota Trencin a terminat la egalitate 0—0 cu Zelezniciar Sarajevo, iar Ujpesti Dozsa Budapesta a surclasat cu 6—1 (4—1) echipa austriacă Wiener Sport Klub

TINERII FOTBALIŞTI BULGARI, ÎNVINGĂTORI

La Pleven s-a disputat meciul de fotbal între echipele de tineret ale Bulgariei şi Cehoslovaciei. Au cîştigat fotbaliştii bulgari cu scorul de 2—1 (0—1). Golurile au fost marcate de Kirilov, Jekov, respectiv Kyrnacz.

FEIJENOORD ŞI ARSENAL, LA EGALITATE

Peste 55 000 de spectatori au urmărit meciul amical de fotbal dintre echipele Feijenoord şi Arsenal Londra, desfăşurat la Rotterdam. Fotbaliştii olandezi au obţinut victoria cu scorul de 3—2 (1—1). De remarcat că olandezii au înscris punctul victorios prin Kindvall, cu două minute înainte de fluierul final

Duel aerian în meciul Schalke 04 — Borussia Moenchengladbach din campionatul de fotbal al R. F. a Germaniei

Foto: I. N. BILD

Redacţia şi administraţia: Bucureşti, str. Vasile Conta nr. 16, telefon 11.10.05, interurban 72 şi 236. Telex: sportrom bue. 180. Tiparul: I. P. „Informaţia", str. Brezoianu 23—25.

40365